

Kabiles pagasta pārvaldniece Elīna Ose saslimšanu ar Covid-19 uztvērusi mierīgi, izslimojusi viegli.

→ 5. lpp.

Vīrietis veikalā norēķinās ar naudas kopiju. Pārdevēja to nepamana un suvenīru izdod citam pircējam.

→ 4. lpp.

Pielikums

RADQŠĀ Kuldīgā

Pauls un Kuldīga

Meklējiet iekšlapās!

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 10
(11 643)

Piektdiena, 2021. gada 5. februāris

Avārijas dēļ visa māja bez ūdens

Vēlā trešdienas vakarā Kuldīgā, Virkas ielā 22, plīsis ūdensvads. Atklājies, ka mājas stāvvadu krāni ir ļoti sliktā stāvoklī, un līdz ceturtdienas rītam bez ūdens palikuši visi 74 dzīvokļi.

Kā *Kurzemniekam* stāsta Jānis, kura draudzenes dzīvoklī avārija notikusi, viņš trešdienas vakarā gribējis nomainīt ūdenskrāna blīvi, un, tiklīdz sācis kaut ko darīt, caurule plīrusi. Izsaukts apsaimniekotājs *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP), bet avārijas brigāde atradusies ārpus pilsētas. Kad tā ieradās, izrādījies, ka tikai tai sekcijai, kurā caurule plīrusi, ūdeni atslēgt nevar, jo pagrabā krāni ir avārijas stāvoklī: tos nevar aizgriezt. Tāpēc ūdens plūdis gan kāpņu telpā, gan ārā uz ielas. Nolemts to atslēgt visai mājai.

Kā novēro *Kurzemnieks*, ceturtdienas rītā ap desmitiem mājā notiek rosība, liktenīgais krāns pagrabā nomainīts. Izrādījies, ka tas atvērts tikai daļēji, līdz ar to arī spiediens šajā stāvvadā bijis tikai daļējs. Arī pārējie ūdens aizvari pagrabā ir aprūsējuši, un, kā saka Jānis, visticamāk, tie ir tikpat sliktā stāvoklī.

Pie mājas satiktā iedzīvotāja Sandra stāsta: lai kaut vai izmantotu tualeti, iemītnieki ar spaiņiem gājuši pēc sniega un to kausējuši. Viņa dzirdējusi, ka kādā sekcijā savulaik stāvvadu krāni mainīti, bet sīkāk nezina. To, ka ar šo lietu ir problēmas, apstiprina arī Harijs no 71. dzīvokļa.

Lielākajā daudzdzīvokļu mājā Kuldīgā, Virkas ielā 22, atklājies, ka vecais ūdens stāvvads visu laiku bijis pusparvēts un ierūsējis. Tas plīsis, un bez ūdens trešdien palikusi visa māja. Iemītnieki apsaimniekotājam pārmet nevēlēšanos remontēt laikus.

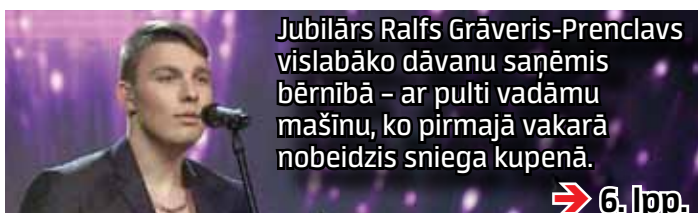
KKP pārstāve Anita Zvingule skaidro, ka ūdensvada remonts ik pa brīdim notiek. Iniciatīvai par stāvvadu remontu jānāk no pašiem iemītniekiem, jo KKP pēc savas ierosmes neko darīt nedrīkst. Taču pēdējā iedzīvotāju sapulcē nolemts naudu atvēlēt apkārtnes labiekārtošanai. Uz jautājumu, vai par to, ka sliktie krāni jāmaina, ir ziņots mājas vecākajam, viņa atbild: tas tiekot

darīts regulāri. Savukārt par to, cik ātri jāreaģē avārijas brigādei un kāpēc remonts pagrabā nav iespējams naktī, A. Zvingule saka: šoreiz esot apstākļu sakritība. Vienlaikus bijušas avārijas Ēdolē un Kuldīgā, un vairāk par vienu šādu brigādi nevar uzturēt, jo tas esot pārāk dārgi. Tā paša iemesla dēļ nav strādāts naktī.

Alberta Dintera teksts un foto

Skrundas novadā apstiprināts budžets. Tēriņi par miljonu lielāki nekā ieņēmumi.

→ 3. lpp.

Jubilārs Ralfs Grāveris-Prenclavs vislabāko dāvanu saņēmis bērnībā – ar pulti vadāmu mašīnu, ko pirmajā vakarā nobeidzis sniega kupenā.

→ 6. lpp.

Otrdien, 9. februāri:

- Personība Danute Sīle.
- Kā frizējas populāri ļaudis.
- Vecās Rumbas mežniecības liktenis.
- Pandēmija un eksports.
- Ko dara mūziķi.

ISSN 1407-9755

REDAKCIJAS SLEJA

Sākas priekšvēlēšanu aģitācija

Dzīvojam kovidlaikā, kad der ne visas ierastās darba metodes un formas, un tas attiecas arī uz pašvaldību vēlēšanām. Tās Latvijā notiks 5. jūnijā un šoreiz atšķirībā no pēdējām divām (2017. un 2013. gadā) ienesīs gan gribētas, gan negribētas, gan loģiskas, gan dažviet nesaprotamas pārmaiņas. Skaidrs ir viens – ciņa par ietekmi pašvaldībās, kas nu būs lielākas un jaudīgākas, arī būs sīvāka.

Lai arī deputātu kandidātu saraksti Centrālajā vēlēšanu komisijā tiks iesniegti no 17. marta līdz 6. aprīlim, jau tagad manāma atsevišķu kandidātu popularizēšana sociālajos medijos. Atšķirībā no iepriekšējām vēlēšanām, kad pašvaldībās ar mazāku iedzīvotāju skaitu varēja iesniegt sarakstus no vēlētajū apvienībām, tagad to varēs vien reģistrētas politiskās partijas, šādu partiju reģistrētas apvienības, kā arī divas vai vairākas reģistrētas partijas, kas nav apvienojušās reģistrētā apvienībā.

Mūsupusē, apvienojoties Alsungas, Kuldīgas un Skrundas novadam, tiks izveidots lielāks novads aptuveni ar 29 300 iedzīvotājiem. Lai arī dzird sakām, ka būs vecais Kuldīgas rajons, to var droši attiecināt uz robežām, bet ne uz ko citu, jo daudz kas kopš 2009. gada tomēr ir mainījies.

Kurzemniekā tāpat kā citus gadus pirms vēlēšanām savus lasītājus, tāpat vēlētajus, informēsim par visu partiju pārstāvjiem. Arī uz diskusijām, kas, iespējams, šogad notiks tiešsaistē, aicināsim pa pārstāvim no katras pieteiktās politiskās organizācijas.

Bet vispirms – jau šomēnes – informēsim lasītājus par to, ko līdzšinējie deputāti ir vai nav paveikuši šajā sasakumā.

Priekšvēlēšanu aģitācija ilgs no 6. februāra līdz vēlēšanu dienai. Iecirkņi sestdien, 5. jūnijā, strādās no 7.00 līdz 20.00. Varēs nobalsot arī iepriekš: 31. maijā, 3. un 4. jūnijā. Par to stāstīsim sīkāk, kad šis laiks tuvosies, jo viens no laikraksta uzdevumiem ir veicināt pilsonisko aktivitāti, informējot un mudinot iedzīvotājus vēlēšanās piedalīties, uzticot savu balsi tiem, uz kuriem visvairāk, viņuprāt, var paļauties.

Visu mūsu mērķis ir ievēlēt zinošākos, godprātīgākos un darbaspējīgākos ļaudis. Tos, kuri nākamajos četrus gadus noteiks Kuldīgas novada pašvaldības attīstības virzienu un lielā mērā arī mūsu dzīvi. Un tie būs 15 deputāti, kurus paši būs ievēlējuši.

Daiga Bitiniece,
Kurzemnieka galvenā redaktore

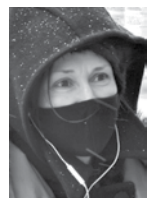
AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jums tagad ir vairāk brīvā laika? Vai to izmantojat, mācoties kādos tiešsaistesursos?

Sergejs Leonovs,
treneris:

– Man nav laika citām lietām, kas ir ārpus darba un ģimenes. Principā kopš kovidā nekas nav mainījies. Pandēmija ir ietekmējusi darbu, bet ne brīvo laiku. Tagad var vairāk pievērsties ģimenei. Šī situācija nav parasta, un vairāk jādomā, kā sevi izklaidēt, bet cilvēks jau pielāgojas un pierod pie visa. Kursiem tiešām laika nepietiek, un neesmu nemaz par tiem iedomājies.

Kristīne Abika,
māksliniece:

– Es teiktu, ka viļņveidīgi. Brīžiem ir brīvāk, bet nedomāju, ka tas saistīts ar kovidu.

Tas saistīts ar pašu dzīvi. Strādāju uz projektiem, tāpēc kādu nedēļu darba ir vairāk, citu mazāk. Kovidā to ietekmē tikai daļēji. Esmu apsvērusi dažus kursus, bet līdz realizēšanai neesmu tikusi. Idejas ir, bet vēl negribu teikt publiski. Sākumā jānobrauc un jāatrod labākās iespējas.

Inga Reingolde,
mamma:

– Es dzīvojos pa mājām un auklēju mazo, kuram nu jau četri mēneši. Viss laiks paiet mammas lomā, nekam citam nepietiek, pat grāmatas nav sanācis palasīt. Kamēr bērniņš ir maziņš, visa esmu viņa rīcībā. Es pat teiktu, ka kovidā laiks ir svētīgs, jo nekur nav jāskrien un var mierīgi pavadīt laiku ar ģimeni.

Ilze Firgute,
bezdarbniece:

– Man nekādas īpašas izmaiņas nav – dzīve rit tādā pašā gaitā kā pirms tam. Ikdienu kaut kā aizpildās. Hobiji man ir rokdarbi un grāmatu lasīšana. Ļoti patīk adīt: adu gan sev, gan draugiem un radiem. Uz Ziemassvētkiem visiem bija dāvanas. Pirms kovidā padziļināti mācījos krievu valodu, bet pašreiz tas nenotiek. Kurss gribēja pāriet uz attālinātām mācībām, bet nevarēja atrast pasniedzēju. Internetā ir ļoti daudzas mācības, bet, ja jau vienas iesāktas, tad gribas arī pabeigt.

Dace Ošiņa, medmāsa:

– Protams, ir vairāk: gan kalnu slēpošanai, gan distanču slēpošanai. Es esmu no Saldus, bet uz Kuldīgu atbraucu ārstēties. Tā kā man izoperēja plecu, nepieciešama fizikālā terapija.

Šis ir svētīgi kluss laiks, lai sakārtotu veselību. Mazbērni man arī ir – ar viņiem tiekos bieži un daudz ņemos. Dzīvoju viena, tāpēc tikšanās man atļautas. Pārdomas par dzīvi arī ir. Pietrūkst tā laika, kad varēja satikt visus savus mīļos, sabučot vai samīļot. Grāmatas lasu vairāk – izmantoju to, ka ir brīvs laiks. Tā kā grāmatnīcā jaunas nopirkt tagad nevar, izlasu tās, kas ir mājās: gan par kulināriju, gan dažādus romānus.

Rēzija Rebeka Firgute,
studente:

– Es studēju, un mana ikdiena diži nav mainījusies. Mācības notiek neklātienē. Grūtāk ir, bet neko darīt. Pierast bija ļoti grūti. Tikpat labi visas lekcijas var klausīties, guļot gultā un pat visu dienu neizkāpjot no naktskrekla. Mācos Ventspils augstskolas 3. kursā un arī strādāju Ventspilī. Uz Kuldīgu atbraucu brīvdienā pie mammas. Pasākumu pietrūkst, un joprojām stāv neizmantotas biļetes, kas pirktas pagājušajā gadā.

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

MUMS ZVANA

Gaudi ar kukaiņiem

Vistkopjus, kuri pērk kviešu graudus putnu barošanai, kāda kundze grib brīdināt, jo pašai gadījies iepirkties kukaiņu sabojātos. Pat nezina, ar ko lai vistas baro.

„Es negribu tam pārdevējam neslavu celt, vairs arī neatceros, uz kādu numuru atsaucos pēc sludinājuma Kurzemniekā, ka pārdod graudus. Esmu pirkusi katru gadu, bet tā gadījās pirmo reizi. Tādēļ gribu citus brīdināt, lai uzmanās. Ja putnkopji graudus pērk, lai iebāž roku maisā un paskatās!” kundze mudina.

Graudus pirkusi novembrī, ielikusi lauku virtuvē siltumā. „Viendien lūkoju, kāpēc man tie maisi silti. Vai labība karst, vai? Atveru – čaulas vien, graudi miltošos, bet iekšā pilns ar melniem kukaiņiem! Tādi mušas lieluma, spicu degunu un ar sešām kājām. Vistām tur vairs nav, ko ēst. Grauds viss izēsts. Kaimiņiene teica, lai neturu siltumā. Jā, izbēru ārā salā, un visi salīda tajās čaumalās atpakaļ. Bet graudus pat vārns neēd.”

Valsts augu aizsardzības dienesta Kurzemes reģionālās nodaļas vecākā inspektore Māra Bērziņa pēc apraksta spriež, ka tas varētu būt graudu smecernieks: „Neredzējusi nevaru apgalvot, bet tā izklausās. Smecernieks tiešām izēd graudus. Cilvēkam ēst nevajadzētu, bet vistām tieši būtu jāēd graudi, kuros ieskā kukaiņi. Vistas tā ieprogrammētas. Ko tad tās vasarā meklē zemē? Kukaiņus, tārpus. Vienīgā nelaime, ka kundze var smecernieku palaist savā saimniecībā. Tad gan vaļā nevarēs tikt.”

M.Bērziņa iesaka maisus turēt ārā, kamēr sals. Smecernieki iekūpošies atpakaļ un nosals, jo nevarēs paslēpties zemē. Viņaspāt, tādēļ arī, graudus pērkot, kukaiņus pamanīt nevar, jo tie uz tirgu vesti no aukstas kaltes, bet siltumā atdzīvojušies un nolēmuši, ka pavasaris klāt.

Inguna Spuleniece

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Frizierim visu laiku jābūt darbībā – ne tikai ar klientiem, bet arī semināros, skolās, jo visu nekad nevar zināt un prast. Mode un tendences līdzīgi kā apģērbā rotē, un ir labi būt tai aplī iekšā, zināt, kas aktuāls,” saka Monta Putniņa.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam
pa tālr. 63350567, e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.
Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Šogad paši – bez būvniecības

Kuldīgas novada dome 14. reizi izsludina konkursu *Darīsim paši*, bet pēc priekšsēdes Ingas Bērziņas ierosmes tajā varēs piedalīties tie projekti, kuros nav paredzēta īpaša būvniecība.

I.Bērziņa to pamatoja ar atgriešanos pie sākotnējās idejas, ka biedrības un domubiedru grupas sabiedrisko dzīves telpu ērtāku un skaistāku padara pārsvarā saviem spēkiem ar pašvaldības un iedzīvotāju naudu. Priekšsēde uzsvēra, ka 800 eiro, kas atvēlēti kā līdzfinansējums, ir pārāk maza summa, turklāt būvniecībai jākārto dokumentācija, un visi ar to netiek galā. Šogad konkursam paredzēti 28 800 eiro.

Līdz šim īstenots teju 500 projektu: remontētas kāpņu telpas, iekārtoti pagalmi un autostāvvietas, atjaunotas durvis un logi, ieviesti uzlabojumi baznīcās un kapsētās, darināti tērpi pašdarbības kolektīviem, ierīkoti rotaļu un sporta laukumi. Konkursu arī šogad koordinēs Terēza Strauta, kurai var zvanīt pa tālr. 27020793 vai rakstīt e-pastā: tereza.strauta@kuldiga.lv. Projektus vērtēs žūrija. Nolikums un pieteikums – mājaslapā *Kuldīga.lv* (*Pašvaldība – Konkursi – Darīsim paši*) vai domes apmeklētāju centrā, Baznīcas ielā 1. Pieteikumi līdz 8. martam jāiesniedz pašvaldībā vai jāiesūta e-pastā (dome@kuldiga.lv) vai portālā *Latvija.lv*. Apstiprinātajiem darbiem jābūt pabeigtiem un žūrijas apskatei gataviem līdz 1. oktobrim.

Kavējuma naudu nerēķinās

Ja Kuldīgas novada iedzīvotāji nespēj nekustamā īpašuma nodokli (NĪN) samaksāt paredzētajos termiņos, bet pilnībā to nomaksā līdz 15. novembrim, par iepriekšējo periodu kavējuma nauda netiks aprēķināta. Lēmums pamatots ar Covid-19 ietekmi uz iedzīvotāju ienākumiem.

Domes sēdē deputāti lēma, ka šogad tas attieksies gan uz fiziskajām personām, gan juridiskajām. Līdzīgs lēmums pieņemts pērn pēc 12. martā izsludinātās ārkārtējās situācijas, vienīgi tad juridiskajām personām bija jāraksta iesniegums. I.Bērziņa gan informēja, ka ieņēmumi par šo nodokli pērn izpildījušies labi un godprātīgie to turpinājuši maksāt. Daļa cilvēku atlikto maksājumu nav izmantojuši, bet bijuši arī tādi, kam šī iespēja devusi atbalstu.

NĪN maksājuma pārcelšana nozīmē to, ka fiziskām un juridiskām personām par šo gadu (1., 2. un 3. ceturksni) un pērn aprēķināto nodokli, kura termiņš ir šis gads (nekopta lauksaimniecības zeme), tiek pārcelts uz 4. ceturksni (15. novembri), kavējuma naudu neaprēķinot.

Pašvaldība atgādina, ka vairākām iedzīvotāju kategorijām pienākas atlaide. Daudz bērnu ģimenes to var saņemt pēc likuma. Papildu atvieglojumi paredzēti domes saistošajos noteikumos.

Ja vēlaties paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanu saņemt e-pastā:

- reģistrējiet savu e-pastu vietnes *Epakalpojumi.lv* sadaļā *Nekustamais īpašums, E-pasta un SMS pieteikums* (reģistrācija ar internetbanku);
- sūtīt vēstuli e-pastā maruta.balceres@kuldiga.lv, norādot e-pasta adresi, kurp paziņojumu sūtīt, vārdu, uzvārdu, īpašuma adresi.

Pašvaldība aicina izmantot zemesgrāmatu nodaļas pakalpojumu Paziņojumi par zemesgrāmatā iesniegtiem nostiprinājuma lūgumiem. Tas domāts īpašnieku drošībai, lai novērstu krāpšanu, kad tiek iesniegti viltoti lūgumi. Īpašnieks iesniegumu iesniedz tuvākajā nodaļā vai portālā www.zemesgramata.lv, pierēģistrējot savu e-pasta adresi.

Inguna Spuleniece

Skrundā pieņemts budžets

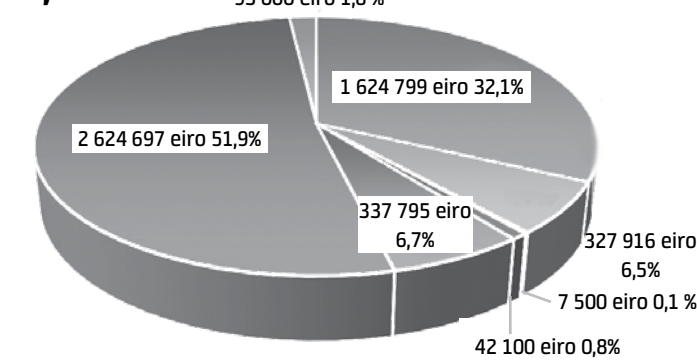
12 deputātiem balsojot *par*, bet vienam atturoties, Skrundas novada domē vietvaras pārstāvji apstiprinājuši šgada budžetu.

Kā konsolidētie pamatbudžeta ieņēmumi plānoti pieci miljoni un gandrīz 58 000 eiro. Lauvas tiesu veido valsts budžeta maksājumi – 2,62 miljoni. Mazliet vairāk par pusotru miljonu būs iedzīvotāju ienākuma nodoklis, nekustamā īpašuma nodoklis ir nepilni 400 000 eiro. 0,1 % no kopējiem ienākumiem veido dabas resursu nodoklis, 6,7% – maksas pakalpojumi un citi pašu ieņēmumi, bet 0,8% – nenodokļu ieņēmumi.

Savukārt kā kopējie izdevumi plānoti seši miljoni un 227 000 eiro. Teritorijas un mājokļu apsaimniekošanai tiks tērēts miljons un 138 000 eiro, vispārējiem valdības dienestiem paredzēti 818 000 eiro, sabiedriskajai kārtībai un drošībai – 131 000 eiro. Izglītībai tērēs divus miljonus un 285 000 eiro, sociālajai aizsardzībai – ap 800 000 eiro. Savukārt ekonomiskajai darbībai, veselībai, atpūtai, kultūrai un reliģijai attiecīgi 1,7%, 5,6% un 9,6% no kopējiem izdevumiem.

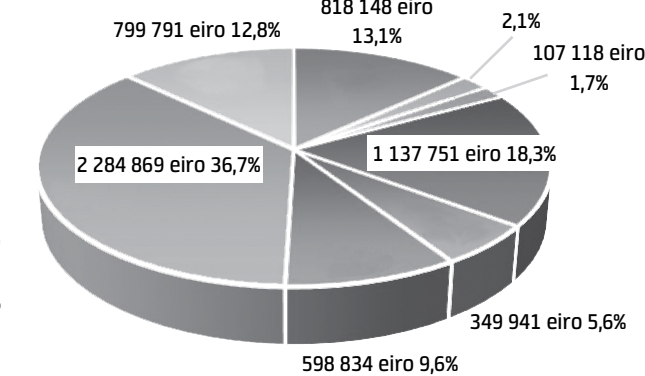
Tas nozīmē, ka šajā gadā budžets ir ar mīnusa zīmi, jo tēriņi ir par miljonu un 170 000 eiro lielāki par ieņēmumiem.

Ieņēmumi

Ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa 1 624 799 eiro = 32,1%
Nekustamā īpašuma nodoklis 327 916 eiro = 6,5%
Dabas resursu nodoklis 7 500 eiro = 0,1 %
Nenodokļu ieņēmumi 42 100 eiro = 0,8%
Maksas pakalpojumi un citi pašu ieņēmumi 337 795 eiro = 6,7%
Valsts budžeta transferti 2 624 697 eiro = 51,9%
Pašvaldību budžetu transferti 93 000 eiro = 1,8 %

Izdevumi

Vispārējie valdības dienesti 818 148 eiro = 13,1%
Sabiedriskā kārtība un drošība 130 902 eiro = 2,1%
Ekonomiskā darbība 107 118 eiro = 1,7%
Teritoriju un mājokļu apsaimniekošana 1 137 751 eiro = 18,3%
Veselība 349 941 eiro = 5,6%
Atpūta, kultūra un reliģija 598 834 eiro = 9,6%
Izglītība 2 284 869 eiro = 36,7%
Sociālā aizsardzība 799 791 eiro = 12,8%

Alberts Dinters, Skrundas novada domes informācija

Seno ēku glābšana turpinās

Kuldīgas novada dome šogad 184 000 eiro paredzējusi vēsturisko ēku glābšanai, konkursā līdzfinansējot 29 projektus.

Tiek izskatīti iedzīvotāju pieteikumi, lai saglabātu, restaurētu un rekonstruētu valsts nozīmes pieminekļus vecpilsētā, kā arī valsts aizsargājamās kultūras pieminekļus novadā.

18 ieceres iesniegtas no jauna, viena netika atbalstīta, bet 17 objektiem atvēlēti gandrīz 96 tūkstoši eiro. 12 projekti (88 tūkstošu eiro līdzfinansējums) ir tādi, kuriem darbs aizkavējies ar iesniedzējiem nesaistītu iemeslu dēļ, tāpēc termiņš un naudas izmaksa pārcelta no pērnā gada uz šo.

Tāds konkurss notiek kopš 2014. gada. Ar 633 000 eiro atbalstu no pašvaldības pabeigti 120 projekti. Pērn – 18 objekti gandrīz par 136 000 eiro.

ŠOGAD APSTIPRINĀTIE PROJEKTI:

- ēkas Baznīcas ielā 11a atjaunošana, iesniedzēja SIA *Courland Village*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 30 000 eiro, t.sk. ne vairāk kā 10 000 eiro 2021. gadā;
- jumta seguma maiņa, fasādes atjaunošana, pamatu pastiprināšana, logu un durvju maiņa Baznīcas ielā 19, SIA *D-Temerity*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 30 000 eiro, t.sk. ne vairāk kā 10 000 eiro 2021. gadā;
- daudzdzīvokļu mājas bēniņu siju pastiprināšana un nomaīņa Baznīcas ielā 21, SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP), kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 16 323,08 eiro, t.sk. ne vairāk kā 10 000 eiro 2021. gadā;
- Īvandes muižas jumta remonts, SIA *The Lumiere Brothers*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 2270 eiro;
- ēkas Kaļķu ielā 3 ielas fasādes apmetuma atjaunošana un krāsošana, Heda Auziņa, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 5000 eiro;
- jumta seguma maiņa Liepājas ielā 19, SIA *Rožu nami*, kopējais līdzfinan-

- sējums ne vairāk kā 12 306,22 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā;
- jumta nomaīņa Liepājas ielā 36, SIA *Rota IG*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 10 000 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā;
- nesošo konstrukciju pastiprināšana ēkai Mucenieku ielā 13, Edgars Silvestrovs, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 4184,78 eiro;
- Padures muižas dārza portika atjaunošana, biedrība *Padures muiža*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 5000 eiro;
- dzīvojamās mājas pamatu stiprināšana un drenāžas izbūve ēkai Pils ielā 6, KKP, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 1835,50 eiro;
- jumta seguma maiņa, pamatu pastiprināšana, pārsegumu siju nomaīņa, logu un ārdurvju restaurācija Policijas ielā 10–4, Evija Selane, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 4793,74 eiro;
- Rendas baznīcas logu restaurācija, Rendas evaņģēliski luteriskā draudze, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā

- 5000 eiro;
- jumta seguma maiņa Rumbas ielā 13, KKP, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 12 088,08 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā;
- ēkas pamatu stiprināšana un lokālās notek sistēmas atjaunošana Skolas ielā 3, KKP, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 7906,43 eiro;
- jumta seguma maiņa un ēkas fasādes lokāls remonts Skrundas ielā 14, KKP, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 10 264,06 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā;
- jumta seguma vienkāršota atjaunošana un verandas atjaunošana Ventspils ielā 12, biedrība *Savējie savējiem*, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 27 164,07 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā;
- ēkas fasādes remonts un lokāla pamatu stiprināšana Ventspils ielā 31, KKP, kopējais līdzfinansējums ne vairāk kā 12 479,08 eiro, t.sk. ne vairāk kā 5000 eiro 2021. gadā.

Inguna Spuleniece

Sejas vairogs kopā ar masku

3. februārī stājās spēkā prasība, ka turpmāk sejas vairogu drīkst lietot tikai kopā ar medicīnisko vai nemedicīnisko sejas masku.

Sejas vairogs vairs neklasificē kā mutes un deguna aizsegus, tādēļ vietās, kur noteikta obligāta masku valkāšana, tie jālieto kopā ar masku. Tas attiecas arī uz tirdzniecības darbiniekiem. Tāpat viņiem būs tiesības neapkalpot pircēju, ja tam būs tikai sejas vairogs.

Ministrijas pārstāvji skaidro: ir pierādīts, ka gan vienreizlietojamās medicīniskās, gan atkārtoti lietojamās nemedicīniskās sejas maskas samazina risku pārnest Covid-19 infekciju no cilvēka uz cilvēku. Savukārt vairogu efektivitāte nav pierādīta, jo maska sejai cieši pieguļ un neļauj piesārņotajiem elpceļu pilieniem izplatīties, savukārt gar vairoga malām tie nonāk gaisā.

Sejas vairogi aizvien var tikt lietoti tāpēc, lai pasargātu acu gļotādu vai arī seju no pieskaršanās ar netīrām rokām, bet ne elpceļu pilienu uztveršanai.

Alberta Dintera teksts un foto

Zemessargu mācības turpinās

No šodienas līdz 7. februārim Kurmāles pagasta Upīškalnā un Ēdoles pagastā norisināsies mācības zemessargiem.

Tās notiks ar Kuldīgas novada domi saskaņotās vietās, un to laikā tiks ievērotas Slimību profilakses un kontroles centra instrukcijas. Mācību nolūks: izkopt Zemessardzes 45. bataljona kaujas spējas. Tiks izmantota munīcija un sprādzienu imitācijas līdzekļi, pa ceļiem pārvietosies transports. Nacionālie bruņotie spēki aicina pret to izturēties ar sapratni.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Maksā ar neīstu naudu

Sagatavoja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 28. janvāra līdz 3. februārim Kuldīgas iecirknī sākti 18 administratīvo pārkāpumu procesi, no kuriem puse – par ārkārtējās situācijas ierobežojumu neievērošanu. Vienā gadījumā starp divām sievietēm izcēlies konflikts, un izsaukta policija. Konstatēts, ka viena nav tur deklarēta un ieradusies tāpēc, lai lietotu alkoholu. Sievietēm izskaidrots, ka viņas pārkāpušas ierobežojumus, un abām noformēts protokols: vienai par privāta pasākuma rīkošanu, otrai par piedalīšanos tādā.

Pie stūres pieķerti trīs dzērājsoferi, viens – bez tiesībām. Reģistrēti 13 ceļu satiksmes negadījumi, četros gadījumos uzbraukts meža dzīvniekiem, piecos – šķērslim vai stāvošai automašīnai, četros gadījumos notikusi divu automašīnu sadursme.

Ir sākti arī vairāki kriminālprocesi. Viens par to, ka kāds vīrietis Skrundā iepircies ar šķietami viltotu naudu, kas beigās izrādījies naudas kopija. Diemžēl vienā veikalā pārdevēja nav pārliecinājusies, vai tā ir īsta, pieņēmusi to, vēlāk kā atlikumu atdodot citam pircējam un tā šo suvenīra naudu laižot apgrozībā. Vīrietis aizturēts, un policija turpina darbu pie kriminālprocesa. Lai gan nauda izskatījās īsta, uz tās bija rakstīts *Copy*, kas latviski būtu *kopija*, un uz banknotēm nebija ne spīdīgās līnijas, ne ūdenszīmes. Ja šāds suvenīrs nonāk jūsu rokās, lūgums ziņot pa tālruni 110.

Slimnīcā jaunas gultas

Ar Eiropas un valsts atbalstu Kuldīgas slimnīca iegādājusies 65 funkcionālās gultas terapijas un ķirurģijas nodaļai un četras intensīvajai terapijai, kas jau ievietotas reanimatoloģijas un anestezioloģijas nodaļā. Visām komplektā ir arī galdiņi un pretizgulējumu matračī.

Jaunās gultas, kas aizstās 20 gadus lietotās, ir ērtas slimniekiem un Kuldīgas slimnīcas medikām atvieglo darbu.

Slimnīcas galvenā māsa Ilze Lude priecājas, ka tas ir liels ieguvums, jo plašās funkcijas ne tikai uzlabos pacientu ērtības, bet arī atvieglos darbu personālam: „Līdz šim izmantojām tādas, kas kā humanitārā palīdzība 90. gados saņemta no Francijas.”

Reanimācijas un anestezioloģijas nodaļai iegādātās sniegs lielāku drošību pacientiem un plašākas iespējas personālam. Vecākā māsa Lolita Dabra: „Pacientu, kuram vajadzīgs

rentgens, vairs nav nepieciešams kustināt. Gultai ir rentgenstarus caurlaidoša virsma un speciāla vieta rentgena kasetei. Ja pacients mēģinās gultu atstāt vai strauji kustēsies, atskanēs brīdinājuma signāls. Tajā ierīkota arī sistēma, kas var noteikt precīzu pacienta svaru. Tas ir nozīmīgi medikamentu dozēšanai vai, piemēram, tūskas kontrolei.” Līdz šim nodaļā izmantotas 2003. gadā iegādātās gultas.

Čehijā ražotos komplektus slimnīcai piegādāja SIA *Arbor Medical korporācija* par 198 281 eiro. 85% ir Eiropas Reģionālās attīstības fonda devums, 9% – valsts dotācija, 6% – Kuldīgas slimnīcas finansējums. Gultas iegādātas projektā, kas uzlabo pakalpojumus uzņēmumos *Kuldīgas slimnīca* un *Liepājas reģionālā slimnīca*.

Inguna Spuleniece
Kuldīgas slimnīcas arhīva foto

Bezmaksas pote pret ērcu encefalītu

Bērniem no viena līdz 18 gadiem arī šogad par poti pret ērcu encefalītu valsts maksā tajās vietās, kur šī saslimstība ir visaugstākā, tostarp ir visi trīs mūsu novadi.

To nosaka Slimību profilakses un kontroles centrs. Pēc Centrālās

statistikas pārvaldes datiem Alsungas novadā ir 219 bērni, un no 2016. līdz 2020. gadam vidējais gadījumu skaits uz 100 000 iedzīvotājiem bijis 106. Skrundas novadā attiecīgi 814 bērni un vidējais gadījumu skaits uz 100 000 cilvēkiem –

88,7, Kuldīgas novadā – 4448 bērni un 80,2 gadījumi.

Par potēšanu atbild ģimenes ārsts, kura pamatprakse ir attiecīgajā teritorijā.

Jana Sūruma

Attieksme pret vakcinām mainās

Līdz 19. februārim Kuldīgas novada pašvaldībai jāizveido saraksti, cik iedzīvotāju vēlas potēties pret Covid-19.

Anketas nodotas pagastu pārvalžu vadītājiem. Kā atzina domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka, skeptiskā nostāja mazinājusies – cilvēkiem šī situācija apnikusi, un viņi sākuši saprast, ka jāpiedalās, lai to mainītu. Prioritāro grupā ir sociālās aprūpes iestādes, mūsu novadā tādas ir trīs, un solīts, ka jau nākamnedēļ

potes tiks piegādātas. Diemžēl pēc pēdējām diskusijām medijos vecākās paaudzes attieksme esot mainījusies. To šonedēļ videokonferencē atzina vairāki pagastu vadītāji – iespējams, ka cilvēki pierakstīsies, bet, kad vakcīnas pienāks, tad atteiksies.

Domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga atgādināja, ka koronavīrusa laikā nevajadzētu aizmirst par aizsardzību pret citām saslimšanām. Tālu nav pavasaris, kad modīsies ērces. Kuldīgas novads ir

viens no tiem, kurā potes bērniem līdz 18 gadiem ir bezmaksas. Tāpat arī Skrundas un Alsungas pusē ērcu izplatība iepriekš ir konstatēta, un tā nemazināsies, tāpēc var izmantot iespēju bērņus potēt par velti.

Vēl sanāksmē pārrunāta sabiedriskā kārtība saistībā ar ierobežojumiem ārkārtējā situācijā. Pagastu vadītāji atzina, ka tā ievērojami uzlabojusies. Pašvaldības policija kontrolē arī laukus.

Daina Tāfelberga

RADQŠĀ Kuldīga

JAUNI UN TALANTĪGI

Elza Garokalna Latvijas Mākslas akadēmijā studē grafisko dizainu. Kristeris Lauriņš Igaunijas Mūzikas un teātra akadēmijā apgūst džeza saksofona specialitāti.

2. lpp.

PROCESS

Iznākusi grāmata Indriķis Zeberīns. Kuldīga. Kurzeme.

3. lpp.

DARI PATS!

Rotu lādiņu izgatavošana – Lāses Juska vaļasprieks.

8. lpp.

PANĀKUMS

Dailēnietis un skrudnieks Gints Grāvelis Liepājas teātra skatītāju balsojumā atzīts par gada labāko aktieri.

6. lpp.

Pauls un Kuldīga

„Ir jāpriecājas, ka kādā brīdī esam varējuši būt līdzās tāda līmeņa personībai kā Raimonds Pauls,” atzīst Kuldīgas kultūras centra (KKC) direktore Inta Burnevica.

Sarunu ar Maestro un I.Burnevicas stāstus lasiet
4. un 5. lpp.

Atklājot Raimonda Paula un Guntara Rača albumu *Tā dzīvo Kuldīgā* 2012. gadā.

Meistara 85. jubilejas gads ir īstais brīdis, kad parunāt par to labvēlību, ar kādu viņu sagaidījusi Kuldīga un kādu viņš sniedzis mums. Sākot ar Rīgas estrādes orķestra jeb REO un grupas *Modo* koncertiem, ar dalību Mūzikas un mākslas dienās, Estrādes svētkos 70. un 80. gados un turpinot ar dažādiem koncertiem un televīzijai domātiem uzvedumiem, ko šajā gadsimtā producējis KKC un I.Burnevica. Sazvanīts R.Pauls aizliedz viņu atkal sumināt dzimšanas dienā: „Kas bijis – bijis. Jāturpina strādāt.”

Inguna Spulniece, Aivara Vētrāja arhīva foto

Ar dizainu atrisināt problēmu

„Mākslas skolā nodarbojāties arī ar datorgrafiku, un tā bija pirmā iepazīšanās ar dizaina datorprogrammām, ko izmantoju vēl tagad,” saka kuldīdzniece Elza Garokalna, kura Latvijas Mākslas akadēmijā studē grafisko dizainu.

NO POLITIKAS LĪDZ MĀKSLAI

Elza no 1. līdz 12. klasei mācījās Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Gājusi arī mākslas skolā: „Tur zīmējām, gleznojām, veidojām un nodarbojāties ar datorgrafiku. Visvairāk laikam patika būt veidošanā, jo tā parasti nenotika stundu laikā un tur varēja palikt ilgāk.”

Pēc skolas beigšanas Elzai nav bijusi skaidra vīzija, ko mācīties tālāk: „Man ļoti patika, kā skolotāja Maija Švanka stāstīja par vēsturi un politiku, tāpēc Latvijas Universitātē (LU) sāku studēt politikas zinātni. Biju apsvērusi apgūt arī vēsturi, taču sapratu, ka tas nav priekš manis. Priecājos par labajām atzīmēm vidusskolā, kas deva iespēju iestāties budžeta grupā. Tomēr pēc pusotra semestra sapratu, ka daudzas tēmas mani neinteresē.”

Tad izlemts iestāties Latvijas Mākslas akadēmijā, un ģimene to atbalstījusi. Laikā, kad Elza dar-

bojusies Kuldīgas jauniešu domē un vēlāk LU pašpārvaldē, viņai patiešām tāsīt plakātus pasākumiem. Tā bijusi kā radoša atelpa no mācībām un likusi aizdomāties par studiju ievirzi: „Akadēmijā piedāvā kvalitatīvas mācības, un tās ir bez maksas. Meklēju arī alternatīvas ārzemēs, taču esmu ļoti priecīga, ka mācos šeit.”

Pirms iestāšanās akadēmijā vajadzējis zināšanas atsvaidzināt, un Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolā apmeklēt sagatavošanas kursu. „Kad pēc eksāmeniem paziņoja rezultātus, sarakstu pārskatīju piecreiz, jo neticēju, ka esmu uzņemta.” Elza piedzīvojusi pārsteigumu: „Atceros, ka pašā pirmajā lekcijā pasniedzējs sasveicinājās, sakot *čau*. Biju pārsteigta, jo Latvijas Universitātes pasniedzēji neko tādu neatļautos, un tas bija kultūrsoks. Bet man ļoti patīk, ka ar pasniedzēju varu runāt kā ar vienlīdzīgu.”

„Mīļākie darbi ir tie, kuros varu iekļaut savas ilustrācijas, jo tajās visvairāk parādās mans raksturs un atjautība,” saka topošā grafiskā dizainere Elza Garokalna.

IR PERSPEKTĪVA

Elza studē 4. kursā, apgūst iepakojumu konstrukcijas, burtu dizainu, veido žurnālu izkārtojumu, vizuālās identitātes, mājaslapu un mobilo lietotņu izskatu. „Daudz apgūstam dizaina domāšanu – kā ar to atrisināt dažādas problēmas. Pēc katra radošā soļa apspriežam, vai tas to atrisina. Sapratu, ka man ir viegli darbiem izdomāt idejas un konceptus, pēc tam izdodas

Elzas iepakojumā žāvētajai guavai, kas ir izplatīts auglis Kubā, izmantota vietējā avīze.

labāk radīt arī vizuālo materiālu. Ļoti jauki bija saprast burtu uzbuvi. Tagad skatos uz izkārtnēm un pētī, vai burti nav sabīdīti par tuvu,” smejas Elza. Viņasprāt, šī profesija ir ļoti perspektīva, jo, pateicoties digitalizācijai, parādās

arvien vairāk darba piedāvājumu.

Visgrūtākie bijuši pirmie divi kursi, jo jābūt cītīgi. Naktis pavadītas, gatavojoties skatēm. Elza uzsver, ka grafiskais dizains ir ļoti plašs jēdziens, tāpēc nākas apgūt daudzas sfēras, lai saprastu, kas ir tuvāki: digitālie vai drukas darbi.

Sobrīd arī Elza studē attālināti, taču, tā kā darbi pārsvarā tiek radīti datorā, mācības nav ļoti cietušas: „Atkrīt tikai izdrukāšana, kas bija svarīga skatēm. Visvairāk pietrūkst diskusiju ar kursabiedriem pēc lekcijām, kad apspriedām problēmas mācībās un centāmies tās kopā atrisināt.”

Elza gatavo diplomdarbu – prototipu tādai lietotnei, kas palīdzētu organizēt dārza darbus: „Tā būtu domāta ziņkārīgam, pedantiskam vai pat aizmārsīgam dārzniekam. Šī ideja radās jau 3. kursā, jo mamma ir hobija līmeņa dārzkope, tāpēc arī es biju tajā iesaistīta.” Meitene vēlas jau drīz satikt kursabiedrus, ar jaunu sparū mesties studijās un skaisti nosvinēt izlaidumu: „Ceru, ka diplomu neatsūtīs e-pastā un varēsim būt visi kopā.”

Elisa Rudzīte

Elzas Garokalnas arhīva foto

Vienā elpā ar saksofonu

„Kluss, vienkāršs, pieklājīgs, noslogots zēns ar stingru darba grafiku,” tā Igaunijas Mūzikas un teātra akadēmijas džezas saksofona specialitātes pēdējā kursa studentu KRISTERU LAURIŅU no Kuldīgas mūzikas skolas laika atceras pedagoge Līga Aleksandra Jāvalde.

Pagājuši vairāk nekā septiņi gadi (tagad Kristeram ir 23), un viņš muzikālo izglītību ieguvis arī Ventspilī, kur spēlējis kopā ar pazīstamiem džezas mūziķiem un sācis komponēt.

LIELA SLODZE MAZAM ZĒNAM

Kristeris audzis Turlavā, bet mācījies Kuldīgas skolās. Pēc 10. klases pārcēlies uz Ventspili, kur vienlaikus gājis mūzikas vidusskolā un 1. ģimnāzijā. Tā bijusi liela slodze, bet Kristeris, kā raksturo Kuldīgas pedagogi, pie tādas radis kopš mazotnes. Mācības šejienes mūzikas skolā vajadzējis apvienot ar deju kolektīva mēģinājumiem Kuldīgas kultūras centrā. Bet zēns neesot centies no pienākumiem izvairīties. „Viņš prata sevi pierādīt kolektīvajā muzicēšanā, kur svarīgi apgūt savu daļu kopdarbā,” piebilst L.A. Jāvalde. „Dzirkstele acīs parādījās, tuvojoties absolūvēšanas laikam, un bija jūtams, ka mūzika kā ikdienas pienākums nemanot kļuvis par neatņemamu dzīves daļu.”

KĀ PAŠAM PATĪK

Pēc Ventspils 1. ģimnāzijas Kristeram vēl divus gadus vajadzējis mācīties mūzikas vidusskolā, tad viņš devies uz Tallinu un iestājies Igaunijas Mūzikas un teātra

Kristeris Lauriņš ar Ventspils džezas bigbendu teātra namā Jūras vārti.

akadēmijā. „Piesaistīja mācību plāns – tur uzsvārs uz to, lai atrastu sevi un nodarbotos ar to, kas pašam patīk,” tā jaunais mūziķis. „Jāatzīst, ka pirmsākumi mūzikas skolā Kuldīgā nepavisam nebija viegli, es arī to neizvēlējos. Jau 1. klasē vecāki vienkārši aizveda un tur ielika. Pirmos trīs gadus mācījās klavieru klasē, tad pārgāju uz saksofonu. Šis instruments nedaudz prieka radīja, tomēr vēlmes pēc mūzikas tik un tā nebija nemaz. Taču vecāki teica: ja reiz darbs iesākts, tas jāpabeidz. Ar tādu izjūtu mācījās.

Pēdējos gados, kad Līga izveidoja saksofonistu ansambli, kļuva pat interesanti un skats uz mūzikas skolu kļuva gaišāks. Manuprāt, saksofons ir ļoti personisks instruments, jo ar to esmu kopā vienā elpā. Un universāls, jo var dabūt arī visdažādākos skaņu tembrus un pielāgot, kā pašam patīk.”

PLAŠĀKOS ŪDEŅOS

Tomēr par profesionāļa karjeru Kristeris vēl nav domājis. Pabeidzis Kuldīgas mūzikas skolu, vēl gadu gājis tur uz privātsundām, apguvis arī sitamos instrumen-

tus, bet tas bijis, kā viņš saka, nenopietni. „Par lūzumu to nevar saukt, bet Viļa Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas 10. klasē nejauši sapratu, ka mūzikas pietrūkst, tāpēc aizbraucu uz Ventspili.”

Nu gan Kristeris ir pārliecināts, ka vēlas turpināt izglītoties mūzikā – maģistrantūrā Igaunijā vai citā Eiropas valstī. Gribot pabaudīt citus ūdeņus. Arī mācoties Tallinā, koncertējis kopā ar Ventspils džezas bigbendu, ko vada viņa kādreizējais pedagogs Renārs Lācis. Vēl vasarā, kad nebija stingro pandēmijas ierobežojumu,

piedalījies meistarklasēs Ventspils džezas nometnē.

Jau kādu laiku Kristeris pievēršies arī kompozīcijai: vispirms sācis rakstīt mazajiem ansambļiem, bigbendam, stīgu ansamblim, tikai klavierēm, tad skaņdarbu loku paplašinājis, jo tikai tā varot kompozīciju apgūt pilnīgāk. Koncertdzīves ierobežojumi apbēdinot, bet šis laiks varbūt pat ir labāks, lai mācītos, – tam iespēju netrūkst, jo viss atkarīgs no paša vēlmēm un apņēmības.

Daina Tāfelberga

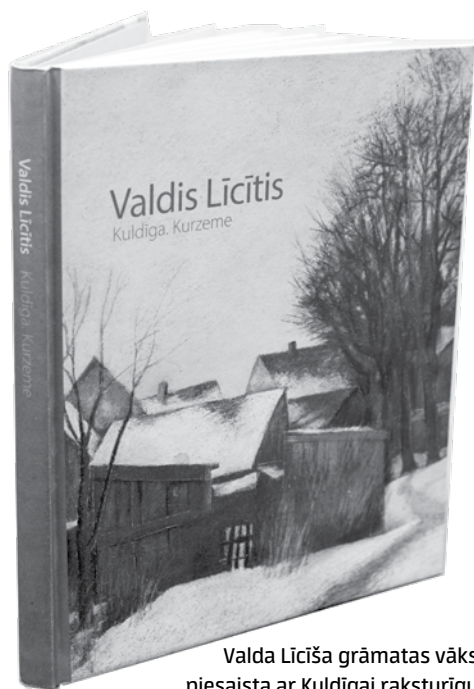
Kristera Lauriņa arhīva foto

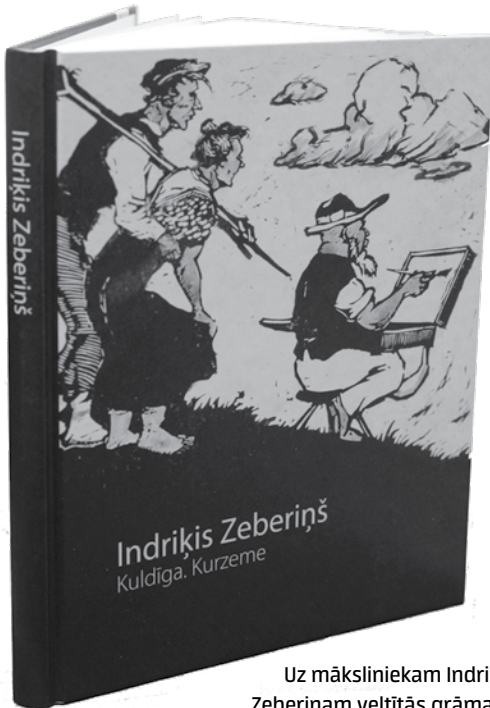
Ar Ventspils bigbendu uz koncertzāles Latvija āra skatuves 2019. gada vasarā.

Līdz grāmatai – divu gadu darbs

Lai Kuldīgas novada 9. un 12. klases absolventi, arī tālos dzīves ceļos ejot, saglabātu atmiņas par dzimto vietu, pašvaldība viņiem izlaidumā mēdz dāvināt grāmatas – īstas, pēc tipogrāfijas krāsas smaržojošas, speciāli viņiem izdotas.

Valda Līčiņa grāmatas vāks piesaista ar Kuldīgai raksturīgu ainavu. 1982. gadā tapusi glezna saucas *Ziemas vidū*.

Uz māksliniekam Indriķim Zeberiņam veltītās grāmatas vāka izmantota viņa 80. jubilejas izstādes afiša 1962. gadā Rīgā.

Absolventu rokās nonākuši gan kopā ar Arti Gustovski un fotoklubu *Divas upes* sagatavoti fotoalbumi, gan Daces Priedes sarakstītā leģenda par Kuldīgas Svēto Katrīnu. Pēdējās divas grāmatas ir gleznu reprodukciju albums *Valdis Līcītis. Kuldīga. Kurzeme* un pirms Ziemassvētkiem iznākušī *Indriķis Zeberiņš. Kuldīga. Kurzeme*. Šo darbu vada domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa.

RAKSTA PROJEKTUS

Grāmatas tiek dāvātas arī citos svinīgos pasākumos, bet grāmatnīcu plauktā nonāk tad, ja atrodas izdevējs, kas gatavs izdot atkārtotu tirāžu, viņa skaidro. Ar V.Līčiņa grāmatu tā bijis, bet par I.Zeberiņu rakstītā vēl gaida uz svinīgās atklāšanas brīdi. „Pašvaldība nedrīkst nodarboties ar komercdarbību, tādēļ tirgot nevaram, tikai kādu daļu dāvāt par ziedojumiem. Zeberiņa grāmatai izdevēju neesam meklējuši, jo laiks ir tāds, ka neko nevar paredzēt,” skaidro D.Reinkopa.

Lai arī šie izdevumi ir domes pasūtījums, viņa meklē iespējas iegūt projektu naudu, piemēram, no Valsts kultūrkapitāla fonda. Nupat iesniegts projekts nākamajam izdevumam – par Skrundas pusē dzimušo gleznotāju Jāni Lauvu. „Tagad ir labi – pieteikumu var iesniegt elektroniski, nekur nav jābrauc. Tikai jāgaida atbilde,” teic D.Reinkopa.

DARĀMAIS VISMĀZ DESMIT GADĪEM

Ideju esot daudz, bet, kamēr nauda nav piešķirta, par citām iecerēm Dace runāt negrib. Tik pastāsta, ka procesā ir grāmata par vietējo tautastērpu. Tā jāpabeidz līdz gada beigām.

„Pārsvārā idejas ir uzrakstīt grāmatas par novada mākslas cil-

vēkiem. Par tiem, kuri šeit vai nu dzimuši, vai kādu laiku dzīvojuši un radoši strādājuši. Rindā noteikti ir grāmata par tēlnieci Līviju Rezevsku, par aktieri Ēvaldu Valteru varētu būt izdevums no cita skatpunkta, nekā par viņu rakstīts līdz šim, diriģents un komponists Vīgneru Ernests ir zināma personība. Tādu, ar kuriem varam mēģināt iepazīstināt arī jauno paaudzi, mums ir daudz,” uzsver D.Reinkopa.

PIRMĀ IR IDEJA

„Protams, vispirms jābūt idejai un komandai, jāvienojas, kā pamatot ieceres vajadzību. Pēc tam jau mākslinieki savu darbu dara patstāvīgi: vāc materiālu, apstrādā fotogrāfijas. Mums ir ļoti zinoša māksliniece Katrīna Vasiļevska – viņai ļoti uzticamies. Manā pārziņā ir projekta rakstīšana, finansējuma piesaiste, saziņa ar tipogrāfiju, reklāma.

Runājot par grāmatām, kas vēltas mākslas cilvēkiem, ļoti labi, ka izveidojusies sadarbība ar mākslas zinātnieci Ingridu Burāni, vienu no kompetentākajiem cilvēkiem šajā jomā Latvijā. Viņai arī pašai ir liels klāsts materiālu par personībām, bet ļoti daudz ziņu var atrast muzeju krājumos. Process ir darbietilpīgs. Par Jāni Lauvu materiālus meklējam gan

Latvijas Nacionālajā mākslas, gan Liepājas muzejā. Arī Kuldīgas novada muzejā tādi ir. Protams, informācija tiek vākta no radiem, paziņām. Ātri tas nenotiek – gadi divi vienai grāmatai ir vajadzīgi,” skaidro D.Reinkopa.

PAR CILVĒKIEM RUNĀ DARBI

Abās sērijas *Kuldīga. Kurzeme* grāmatās ir maz teksta, bet par mākslinieku daiļradi runā viņu darbi. Abās ir plašs I.Burānes ievads. I.Zeberiņa izdevumā ir arī viņa dzīves gaita, fotogrāfijas un darbu reprodukcijas.

„Centāties plašāk atspoguļot daiļradi,” stāsta D.Reinkopa. „Zeberiņš bijis gan gleznotājs, gan grafīks. Ilustrējis grāmatas, veidojis ekslibrus. Visu plašo spektru esam iekļāvuši tāpēc, lai redzama radošā daudzveidība. Daudzi pazīs ilustrācijas no pasaku grāmatām vai romāniem, piemēram, Andreja Upīša *Zaļās zemes*. Ilustrācijās redzama viņa asprātība, un plakāti savu nozīmīgumu vēl nav zaudējuši.

Grāmatu dāvāsim visām Kurzemes mākslas skolām. Tas ir projekta apsolījums, jo izdošanu finansējusi arī Kurzemes kultūras programma. Protams, izdalīsim visām novada bibliotēkām, dāvāsim tiem, kuri deva materiālus, pārsvarā Zeberiņa dzimtai,” sola D.Reinkopa, piebilstot, ka nevar pateikt, kad atkāpsies vīruss un dāvinājuma brīdis pienāks.

Indriķis Zeberiņš ar dzīvesbiedri Martu pie Ventas rumbas 1934. gadā.

Ventas rumbas zīmējums (darbs nav datēts).

Indriķa Zeberiņa 1945. gadā zīmētās latviešu pasaku vinjetes.

Rakstnieka Ernesta Birznieka-Upīša ekslibris.

Gleznotājs Valdis Līcītis iemūžinājis Kuldīgas novada muzeju pēc remonta (2014. gads).

Kuldīgas Sv. Annas baznīca Valda Līčiņa acīm (2013).

Valda Līčiņa grāmatā ir gan ainavas, gan klusās dabas. Ziedu buķete (2008).

PAULS UN KULDĪGA

„Apnīcis pašam spēlēt un pašam aplaudēt”

Tā pandēmijas situāciju radošo cilvēku dzīvē, kad nav iespējama tieša saskarsme ar publiku, raksturo Maestro.

Mums labpatīk domāt, ka jums, Pauls kungs, ar Kuldīgu ir īpašas attiecības.

Ko nu tagad daudz var runāt – viss ir atcelts. Kādreiz jūs tur, Kuldīgā, rīkojāt svētkus, aicinājāt mani, es piedalījos. Tagad vairs nezinu, vai oficiāli tādos svētkos vairs piedalīšos. Bet attiecības vienmēr bijušas ļoti draudzīgas. Daudzus koncertus esam veduši tieši uz Kuldīgu, bieži arī pirmos. Laba sadarbība bija vajadzīga ar visām Latvijas pilsētām, bet Kuldīgā... Tas, kā jums tur viss notiek ar vasaras pasākumiem, ir ļoti labi. Paldies Dievam, ka ir cilvēki, kas to dara!

Pie mums klist lēģenda, ka Inta jūs iedzinājusi ar sklandrausiem.

Viņa man visu laiku ved konditorejas izstrādājumus. Zināt, ka mīlestība iet caur vēderu. Tāpēc mums viss tā organizējies.

Un izveidojies par koncertuzvedumiem, ko Latvijas Televīzija rāda vēl aizvien. Kā tos vērtējat?

Savulaik bija arī daudzas veiksmes, bet kādā brīdī sapratu, ka manis ir pārāk daudz, ka vajag ļaut, lai arī citi ņemas un darās. Bija labs laiks vecām ziņģēm un uzvedumiem ar aktieriem. Labi, ka Kuldīga uz to reaģēja un centās domāt.

Vai repertuārā noteicošā bija jūsu izvēle?

Domāju, ka vairāk tas bija kopīgs darbs – ar organizētājiem, režisoriem, baletmeistariem, dziedātājiem centāmies repertuāru atlasīt. Pieiet jau varēja visādi. Publika? Kā parasti garos nakts koncertos: no sākuma mierīga, bet uz rīta pusi – viss kārtībā – ļoti jautra. Mūšējie vienmēr jāiekustina lēnā garā.

Vai esat Kuldīgai veltījis dziesmas?

Man šķiet, ka kaut ko kādreiz esmu uzrakstījis: Venta, rumba un tā tālāk.

Vai uz šejieni braucat arī brīvo laiku pavadīt?

Nekur es vairs nebraucu. Nepaspēju, jo slodze darbā ir ļoti liela. Pat vasarā nevaru atļauties nekur izskriet.

2011. gads. Raimonds Pauls intervijā Kurzemniekam pirms koncerta Naktis vēstules.

Kā kovids jūsu ikdienu pārveidojis? Vai strādājat mājās?

Gan mājās, gan Latvijas Radio. Kaut ko jau visu laiku darām. Man iznākušas trīs skaņuplates. Nupat ar radio bigbendu ierakstījām programmu. Kuldīgai tuvāka būs plate ar Anci Krauzi: ierakstījām suitu tautasdziesmas, diezgan lustīgas. Viņa tās arī koncertos izpilda. Ir sagatavota programma ar aktieri Andri Keišu. Dievs dos – Kuldīgā parādīsim. Tā veltīta Ojāram Vācietim, un man šķiet, ka ir interesanta.

Vai Keišs ir dziedošs aktieris?

Viņš mēģina. Akcents vairāk ir uz melodeklamāciju, bet viņš ir lielisks aktieris. Iedzied jau arī kaut ko.

Paula kungs, kā vērtējat vairumu dziesmiņu, kas tagad top? Dažkārt ir iespāids, ka cilvēki aiz gara laika mājāsēdes dēļ dzied par to, ko redz apkārt. Bet ir singli, albumi, tie tiek atskaņoti televīzijā un radio.

Lielākā daļa spiesta iztikt bez atklātiem koncertiem. Tad nu mēģina kaut ko. Jaunā paaudze nāk ar jaunu mūziku. Tai var pietiek dažādi. Ir piekritēji, ir tādi, kas vairāk noskaņoti

uz veco mūziku – 50., 60., 70. gadu. Kā tas ir, to publika pati novērtēs un atlasīs. Katram savs radio, katrs balso par savu dziesmu.

Esmu no pieredzējušiem mūziķiem dzirdējuši nožēlu, ka vairs nav atlases, kurš drīkst kāpt uz skatuves. Vai kāda cenzūra būtu vajadzīga?

Tas ir diskutējams jautājums. Droši vien dažreiz būtu, ko padomāt, nevis par ideoloģisko, bet māksliniecisko kontroli. Ne katram ir dots uzstāties uz skatuves. Bet iespēja tagad ir jebkuram. To redzam arī no daudziem pārraidēm. Bet pārmest kādam lauku pašdarbības kolektīvam man nav nekādas tiesības. Viņi spēlē, kā māc. Par profesionālo līmeni būtu daudz, ko runāt. Šajā žanrā, kā jebkurā darbā, bez profesionālās sagatavotības jābūt arī tam, ko sauc par talantu.

Vai esat pamanījis kādu no jaunajiem, ko varētu pāvirzīt? Pagaidām ne sevišķi. Nē, nē. Kā vērtējat remīkus? Ir, kas māc, bet ir, kas nošauj garām. Bieži cilvēki noklausās jaunu iedziedātu Viktora Lapčenoka dzies-

mu un saka: „Viktoram bija labāk.”

Cik daudz, jūsuprāt, ar aranžējumu drīkst oriģināldarbu mainīt?

Tas ir jautājums, par kuru var runāt daudz un ilgi. Cik tālu var aiziet? Ja tu ņaņem manu meldiņu, tad kaut kur tam ir jāskan. Nevis tā, ka vispār neparādās, kaut nosauc, ka tā ir Paula dziesma. Kaut kas apdarē vai instrumentācijā kopā neiet. Jābūt arī muzikālai gaumei. Lielai daļai mūziķu nemaz nav spēju to darīt. Tad lai labāk neķeras klāt, bet paši raksta savu mūziku! To viņi var darīt, kā grib.

Ko pats klausāties?

Mana klausīšanās saistīta ar profesionālu instrumentālo mūziku, ar pianistiem, zināmā mērā arī ar dzezu – manu jaunības aizraušanos. Paretam to uzspēlēju sava prieka pēc. Varu atļauties.

Kā pašlaik jūtaties? Vai ir, ko teikt, par kādiem politiskiem procesiem?

Par to labāk klusēt. Cenšos turēt ties tālāk. Nevaru to sev pieņemt, ka mana dzimtene, valsts, kurā dzīvoju, joprojām atrodas kaut kādās pēdējās vietās. Nevajadzēja tā būt. Gan jau es arī esmu vainīgs, jo esmu bijis ievēlēts (Sacimā – red.). Bet tagad sevišķi redzams, ko savēlējām. Tie jaunie arī jāsapatavo – jebkuru nevar likt amatos, kur liela atbildība. Pirms tam pašam jāizsitas kaut kam cauri.

Kovida laiks radošajiem cilvēkiem devis lielu triecienu. Cik adekvāta ir Kultūras ministrijas rīcība?

Saprotiet, savā laikā esmu bijis kultūras ministra amatā. Pats no tā arī aizgāju. Nu, ko es viņiem pārmēšu! Ļoti labi zinu: ja arī gribētu, viņi neko daudz izdarīt nevar. Viss atdurās pret vienu iestādi – Finanšu ministriju. Jūs varat gudri runāt, stāstīt, ka jums vajadzīgs tas un tas, bet, kad aizejat līdz tām durvīm, jūs izmet ar visiem papīriem.

Cik ilgi radošie cilvēki vēl spēj uz darbību gaidīt? Radošie vienmēr ir izturējuši. Kādos tik režīmos neesam dzīvojuši! Grūti, bet izturam! Bet inteliģence vienmēr ir arī neapmierināta. Mēs visi gaidām, kad tas beigsies, jo strādāt tukšās zālēs var, bet ne ilgi.

Raimonds Pauls līdz koncerta vietai nogādāts dažādos transporta līdzekļos, arī vilcieniņā Ludis, tā televīzijā reklamējot Kuldīgas atraktīvo tūrisma piedāvājumu. 2015. gads.

Muzikālais uzvedums Kuldīgā, krodziņā pie Paula 2009. gadā.

Gods strādāt kopā

„Meistars domā ātri, strādā ātri. Ja ir ar kaut ko aizdedzies, jāspēj tikt līdzī un ātri reaģēt,” sadarbības gadu gaitā pārliecinājusies Kuldīgas kultūras centra (KKC) direktore Inta Burnevica.

Kultūras centrā glabājas mapje mapes, kurās hronoloģiski sakārtoti materiāli par koncertiem un uzvedumiem: līgumi, uzdevumi, atskaites, fotogrāfijas un publikācijas. Dažas mapes pašķīstījām kopā.

1993. GADA 28. NOVEMBRIS. NENOTIKUŠAIS KONCERTS

Edgars Goldmanis koncertu rīkojis nevis kā Kuldīgas rajona kultūras nodaļas vadītājs, bet kā privāttuzņēmējs. Tas pie-

nenormāls aukstums, vējš! Skatuvei noplēsa visas drapērijas.

Mana pirmā mācība, kad sajutos bez vainas vainīga. Nebiju atbildīga par tehniku. Paredzēts, ka uz domes balkona runās Valsts prezidents Guntis Ulmanis, hercogs Jēkabs un Šarlote jeb Jānis Paukštelis, raidīs radio. Piecas minūtes pirms pasākuma ienāk Paukštelis un prasa: „Vai mikrofona nebūs?” No tās reizes sapratu, ka pasākumā viena no svarīgākajām lietām ir tehnika un loģistika.”

Pauls neesot lāvis sēdēt un raudāt: „Labāk izdomāriet, kā pa priekšu gājienam uz estrādi aizdabāt balvas! Es tās aizmirsu kultūras namā. Ulmanis lai runā īsāk, Paukštelis ir aktieris – lai paklīdz skaļāk! Priekšējie dzirdēs. Un tad aizies.”

2002. GADA 22. FEBRUĀRIS. PUSSTUNDA CILVĒCĪBAS

Pirmais koncerts ar Anci Krauzi. Pēc mēģinājuma līdz tam ir pusotra stunda, kurā māksliniķi parasti noskaņojas. I.Burnevicai tomēr jānodod Meistaram kāds lūgums: „No Antopinas Valeiņas – par tēlnieci Līviju Rezevsku. Viņa tolaik jau bija uz gultas, bet tik ļoti gribētu satikt Paulu. Personīgi pazīstami nebija, bet viņiem bija kopīgi draugi. Pieminēju tos, un Pauls piekrita iet. Viņš bija tur vismaz pusstundu, apskatīja arī izstāžu zāli. Stāsts ir par mākslinieka mūžu. Atpakaļceļā viņš teica: „Nu, jā... Tur ej, plosies un tad paliec viens.””

2005. GADA 23. JŪNIJS. ZIŅĢE KULDĪGĀ

I.Burnevica: „Pirmā saskare darbā ar Paulu man bija tad, kad viņš bija kultūras ministrs un gatavojamies pasākumam *Ziņģe Kuldīgā*. Tas bija viņa privātais projekts, kas strikti tika nodalīts no Kultūras ministrijas. Kultūras nodaļas vadītājs bija Edgars Goldmanis. Plašuma dēļ Meistars izvēlējās Pārventas estrādi. *Ziņģē* bija arī raidījums *Vecais ratiņš* ar Violu Lāzu un Kārli Vahšteinu. Iepazīnos, un sākās mūsu draudzība ar televīzijas režisori Svetlanu Rudzīti. *Ziņģē* bija traka –

2006. gadā tiek atklāta arēna Rīga, tajā notiek Paula sadziedāšanās svētki. „Piedalās, protams, atlasīti jaunieši kori. Mums Kuldīgā ir Vitas Čakles vadītais Meloss. Vita teica, ka ļoti gribētu arī mūsējos aizvest, bet tur nu ir izlase. Man Rīgā seminārs. Ejam pa Doma laukumu ar Iru Krauju-Dūdumu no Mārupes. Saticamies ar Paulu. Ira savulaik pie viņa dziedāja grupā Modo. Meistars mūs ierauga un saka: „Vai, die! Lauki uz pilsētu atbraukuši!” Vārds pa vārdam, prasa, vai savus korus arī laidīsim pie viņa uz dziedāšanu. Mani parāva aiz mēles: laistu, ja aicinātu. Viņš saka: „Piezvani!” Atbraucu mājās un saku Vitai, lai zvana. Viņa saņem un zvana. Dzirdu to sarunu: viņai skaidro, ka visas vietas pilnas. Tad Vita saka: „Ziniet, manai direktorei ir tādas attiecības ar Raimonu Paulu! Viņš teica, un tādēļ es zvanu.” Meloss dziedāja vēl divus gadus, bet 2009. gadā, kad Vita jau bija slima, brauca kā ansamblis Solem. Viņi ļoti centās, un jauniešiem tas bija milzīgs notikums,” atceras I.Burnevica.

2009. GADA 17. JŪLIJS. KULDĪGĀ, KRODZIŅĀ PIE PAULA

Pēc uzveduma Krodziņā pie Paula arēnā Rīga mūziķi izsaka nožēlu, ka viss beidzies. Pauls saka: ja Inta uzņem, var taisīt turpinājumu Kuldīgā. „Man ļoti palīdzēja producents Eriks Naļivaiko, jo vienai bija bail.”

Speciāli Raimondam Paulam būvētās braucošās klavīres 2012. gada Pilsētas svētku gājienā iemēģina orķestris Miers un Bērziņš.

2006. gada Pilsētas svētki. Kultūras centra jauniešu koris Meloss un diriģente Vita Čakle mēģinājumā.

bija klāt. Bet 21. jūlijā – lielais uzvedums Kuldīgā. Pauls ik pa brīdim pajautā, vai ar klavierēm vēl braukājam. Jā. Ar tām izbaukta pat Lietuva.”

2014. GADA 18. JŪLIJS. VINĻA VALDZINĀJUMS

Paredzēts, ka 2014. gada jūlijā iznāks 1. daļa kolekcionāra Ata Gunivalža Bērņiņa desmit gadus rakstītajai grāmatai *Latviešu skaņuplašu vēsture*. Daļa koncerta ienākumu tiek ziedota tās izdošanai. Paulam koncerts ļoti patīk.

2015. GADA 21. JŪLIJS. SĪRDS STĪGU SPĒLE

Pagaidām pēdējais lielais koncerts ar Paula dalību. I.Burnevica: „Tā Kuldīgā ir lielāka publicitāte nekā nopirkts reklāmas laukums vai raidlaiks. Tik daudzi mūziķi izgājuši caur šiem koncertiem, bet nekad vairs neuzstāties: Aivars Brīze, Niks Matvejevs, Harijs Spanovskis. Mūsu amatieru piedzīvojums – deļot un dziedāt uz vienas skatuves. Ir labi, ka Maestro uzticas un ļaujās.”

NO 2011. LĪDZ 20016. GADAM

I.Burnevica: „Kaut kā sanāca, ka tad Paula koncerti Kuldīgā bija katra gada sākumā. Uz kasi atnāk viens kungs un grib nopirkt biļeti. Kasiere skaidro, ka koncerts nav paredzēts. „Jūs nestāstiet! Viņš brauc katru gadu. Gribu biļeti labā vietā!” Kasiere saka: „Mīļais kungs! Nu, nebūs tā koncerta. Vai domājat, ka viņš Burnevicai kaut kāds tēvabālis, ka viņam pienākums katru gadu braukt šurp?” Šis stāsts patīk arī pašam Meistaram.”

Kuldīgas kūka – vislabākā

Vismaz gadus trīs kuldīdznieki Raimondam Paulam dzimšanas dienā ved Baibas Cines cepto lauku kūku. Iznēmums nav bijis arī šis gads, kad Latvijas Radio mājs galds lūzīs no dāvētajām kūkām. Pauls norādījis: „To aiznesiet *klasiskiem* (radio *Klasika*) – viņi vienmēr badā, šito nesiet uz Radio 2, bet to, kas cepta Kuldīgā, neaiztēciēt – tā lai paliek!”

Balts limuzīns zelta kāzās

Telefonsarunā, neredzot Maestro sejas izteiksmi, jābūt ļoti uzmanīgam. Nekad nevar zināt, vai Pauls ir nopietns, ironisks vai joko. Citādi var iznākt kā kādai žurnālistei, kura pirms viņa zelta kāzām vēlējās uzzināt, kā ar kundzi Lanu tās svinēs. Pauls nopietni izstāstījis, ka abi būšot tērpti baltā, braukšot pa Rīgu īrētā limuzīnā, noliķšot ziedus pie Brīvības pieminekļa, saslēgšot kāda tilta margas ar sirds formas atslēgām. Kad sarunu dzirdējušie brīnījušies, ka nekas tāds nav paredzēts, un brīdīnājuši, ka šīs stāsts tiks uzrakstīts, Pauls nosmējies, ka tā jau ir žurnālistes daršana.

Inta Burnevica: „Labi zinu to brīdi, kad vairs nebiju viņam Kuldīgas kultūras ministre un kas tik vēl ne, bet kļuva par Intu. Līdz tam bija jānānā, lai kļūtu par savējo. Viņš notestē, ka tu Meistara vārdu nevalkā nelietīgi, ka negribi izsist sev labumu, ka nelišķē un netērē viņa laiku ar tukšām sarunām.”

Inta Burnevica: „Par cilvēkiem, ar kuriem Meistars bijis labā saskarsmē, viņš vienmēr apjautājās. Par „Rāti” prasa, kā tad iet viņa korim. Kad nomira Edgars Goldmanis, pārmeta, ka uzreiz to nepateicu, – būtu piezvanījis sievai un dēlam. Arī pēc tam vienmēr pāinteresējās, kā viņiem klājas.”

No veiksmēm un kļūdām mācīties

Dalles teātra aktieris GINTS GRĀVELIS Liepājas teātra skatītāju balsojumā atzīts par pagājušā gada labāko aktieri. Tieši viņa atveidotais Edgars režisora Regnāra Vaivara mūziklā *Purva bridējs ugunī* pēc Rūdolfa Blaumaņa darbu motīviem novērtēts kā labākais un aizkustinošākais sniegums, un arī izrāde atzīta par veiksmīgāko.

Gints ir dailēnietis kopš aktiera profesionālo gaitu sākuma. Tāpat joprojām viņš sauc sevi par skrun-denieku, jo Skrundā dzimis, audzis, skolojies. Te esot viņa īstās mājas. Tāpēc saruna ar aktieri, kurš plašu atzinību guvis uz dažādām skatuvēn, notiek, varētu pat teikt, čomiskā stilā. Kā gan citādi ar savējiem – tā Gints.

Kā tu vērtē šo atzinību?

Esmu aplam priecīgs! Tas ir liels pagodinājums, jo vērtējumu izteikuši skatītāji. Tieši viņiem mēs strādājam, tāpēc tāds balsojums ir gana svarīgs. Vēl arī priecē tas, ka balsojuši Kurzemes skatītāji. Liepājas teātris, man šķiet, ir viens no apmeklētākajiem. Skatītāju mīlestība atveras labā izrādē, un, ja vēl kādu laiku pēc tās viņi gatavi teikt paldies, tad tas priecē dubultā.

Pēc šīs ziņas feisbukā rakstīji, ka esot priecīgs, ar piebildi: tas tāpēc, ka Skrundā tu dzīvo Ventas pareizajā pusē. Kas ar to domāts?

Tas tā smeļoties. Kad aizbraucu uz Liepājas teātra pirmajiem mēģinājumiem, rīvēšanos un strīdēšanos, daļu aktieru pazinu vairāk, citus mazāk. Teicu, ka esmu skrun-denieks. Pazīstamie džeki teica, ka to zinot, bet lai pasakot, kurā Ventas krastā dzīvoju. Atbildēju, ka kreisajā. „Nu, forši – tad jau esi mūsējais!” Tas krasts ir tuvāk Liepājai.

Tavs skatuves darbs visvairāk saistīts ar Dalles teātri.

Jau tad, kad stājāties Latvijas Kultūras akadēmijā, mūs uzņēma kā Dalles teātra 8. studiju. Zinājām: ja viss notiks, kā paredzēts, akadēmiju beidzot, būsim Dalles teātra aktieri. Tas bija pirms vairāk nekā 20 gadiem.

Tā kā pēc dailēniešu himnas *Spēlēju, dancoju visu savu mūžu*? Vai nav bijusi vēlme pāriet uz citu teātri vai darīt ko citu?

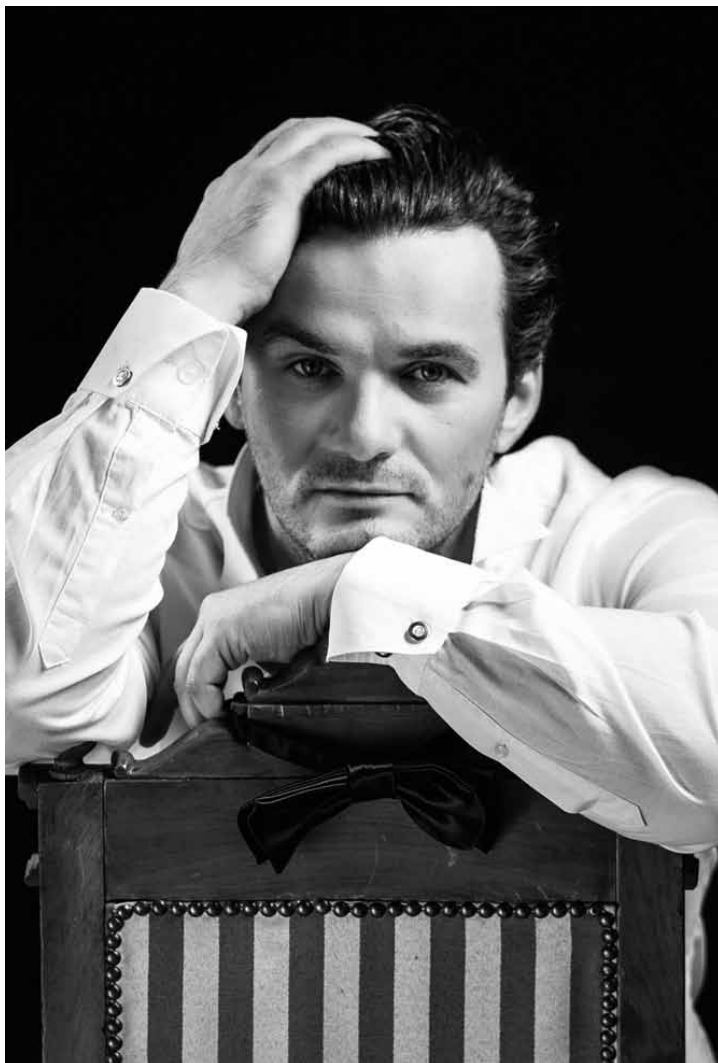
Daudz atkarīgs no apstākļiem. Normāli, ka aktiera dzīvē tie rada kādas korekcijas. Dzīvē visiem viss nav vienādi: kādam darba vairāk, kādam mazāk. Kāds grib strādāt vairāk, kādam varbūt pietiek. To faktoru ir daudz – vesels kopums. Nesen dēls jautāja, cik ilgi teātrī strādāju. Atbildēju, ka 2000. gada 10. jūnijā man bija pirmā lielā izrāde – *Leģenda par Zaļo jumpravu*. Tātad pagājis gandrīz 21 gads. Tad dēls izsaucās: „Tik daudz!” Jā, man arī liekas, ka daudz, un tas ir baigi dīvaini.

Vai tad aktierim tas ir liels stāžs?

Grūti atbildēt. Maz tas nav. Ir gana daudz izdarīts, un gana daudz vēl priekšā, ko darīt.

Par tevi reizēm lietots raksturojums: trakulīgais, nevaldāmais Grāvelis. Vai piekriti?

Cilvēkiem laikam tā patīk domāt. Jāatzīst, ka bieži vien esmu meties azartiski iekšā visādās lietās, kas tagad prasītu vairāk apdomas brīžu. Es reizēm ātri pieņemu to, ko piedāvā, un pēc tam mēģinu saprast, kā ar to tikt

Gints Grāvelis: „Tieši tā loma, kas nav, kā saka, uz deguna uzrakstīta, ir interesantākais izaicinājums.”

Lai arī Gints Grāvelis ir Dalles teātra aktieris, skatītāji tieši viņa Edgara lomas atveidojumu Liepājas teātra izrādē *Purva bridējs ugunī* novērtējuši kā labāko.

galā. Tā man piedēvēta trakulība bija tāds jaunības neprāts, kad diezgan daudz *tusēju*. Mēģināju izpausties. Bet man izdevās to savienot ar darbu. Jaunības trakums varbūt pat nāca palīgā. Caur *tusēšanu* esmu iepazinis milzum daudz interesantu cilvēku, daudz laba no viņiem mācījies. Daudz mācījies arī no savām izdarībām, tai skaitā veiksmēm un kļūdām. Saprotu, ka visiem viss neder. Šajā brīdī varu godīgi teikt, ka neko nenožēloju. Bija tāds laiks, un tādām bija jābūt. Paldies Dievam, ka varam iet tālāk ar augsti paceltu galvu.

Blaumaņa purva bridējam Ed-

garam latviešu skatītāji vienmēr jutuši līdzīgu spiti viņa vajībām. Tavējais interpretēts nedaudz citādi un sniedzis īpašu aizkustinājumu.

Edgars ir klasiski klasisks vienmēr. Tikai šajā iestudējumā viņš ir manējais. Otra atšķirība – režisora piegājiens. Regnārs Vaivars strādā ar citiem izteiksmes līdzekļiem. Tā mīla un stiprās jūtas pastāv, bet svarīgi, kā teātris to pasniedz skatītājam. Nav tā, ka Edgars tikai dzer un Kristīne tikai klusībā mīl. Tās jūtas jāparāda. Turklāt mūsu izrāde ir mūzikls, un ļoti jāseko līdzī, jo emociju stāsts veļas lieliem riteņiem. Šīs izrādes guvums

ir tas, ka skatītāji to gūzmu, šķiet, uztvēruši. Un viņiem ir pēcgarša – vēl pēc tam pārdomā, kāpēc tā notika.

Kad režisors šo lomu piedāvāja, vai uzreiz piekriti?

Kad Regnārs jau pirms gadiem ierunājās par *Purva bridēju* un Edgara lomu, es, protams, biju ļoti priecīgs. Taču iestudējums bija paredzēts Liepājas teātrī, un man vajadzēja saskaņot ar savējo. Nav jēgas taisīt izrādi dažām reizēm sezonā. Dalles teātris izrādījās pretimnākošs, diemžēl sezona nebija ilga – sākās tā pandēmija. Jācer, ka drīz taču beigsies un atkal varēsim rādīt skatītājiem.

Vai ir gadījušās lomas, kas nav īsti patikušas, jo noteikti nav tavas?

Esmu profesionāls aktieris. Tieši tā loma, kas nav, kā saka, uz deguna uzrakstīta, ir interesantākais izaicinājums. Tad, kad jāmēģina sevī kaut ko pārkost, pārļaut, jāmēģina saprast, piedzīvot, izdarīt to, kas līdz šim nav bijis. Katra loma nāk atšķirīgi: viena uzreiz, cita lēni un negribīgi, ar kādu palieku pusceļā un vispār nesaprotu, kā tālāk tikt. Un izrāde jau nav viena aktiera darbs: jāstrādā pēc režisora iecerēm un kopā ar radošo komandu. Reizēm iet kūleņu kūleņiem. Vēl nav bijusi tāda loma, kas galīgi nav priekš manis. Ceru, ka būs, jo tas būs kārtējais piedāvājums mesties iekšā ar visām četrām.

Un Šekspīra *Romeo*?

Tas noteikti nav tēls, pēc kuras ilgotos, jo šķiet ļoti gloriificēts. Tāda plakana loma, un visi šo stāstu zina no galvas. Tas pēc kāda laika atkārtojas. Ja nemaldos, Dailē izrāde bija pirms gadiem desmit. Kad pienāks nākamā *Romeo un Džuljetas* reize, es jau varēšu pretendēt uz karaļa vai kāda tēva lomu. Protams, slikts ir tas karavīrs, kurš negrib būt ģenerālis, – arī teātrī visi vēlas tās lielās lomas. Atkal ļoti daudz nosaka dažādas sakritības.

Kas šodien ir tā lielā loma?

Ja aktierim pašam ir tajā, ko teikt. Lielā loma nav skraidīt pa skatuvi un runāt daudz teksta. Aktierim jāatrod kaut kas priekš sevis un kaut kas, ko teikt sabiedrībai. Manuprāt, teātris ir viens no skaistākajiem un spēcīgākajiem medijiem. No skatuves var runāt par daudzām lietām, kas sabiedrībai svarīgas un sāp.

Tavā biogrāfijā ir daudz lomu seriālos, un teātra skatītāji tos vērtē pretrunīgi.

Nofilmējos *Ēnu spēlēs* tajā laikā, kad bez *Ugunsgrēka* citu nebija. Bišķiņ patrakojos seriālā *Viņas melo labāk*, tad bija *Māja pie ezera*. Nu, nē, seriālu zvaiņzne noteikti neesmu.

Esmu Dalles teātra aktieris Gints Grāvelis. Man nepatīk, ka medijos pa roku galam paķer kaut ko – ne īsti redzētu, ne saprastu. Jā, tagad izrādes nenotiek, cilvēki pievēršas vairāk televīzijas ekrāniem. Arī es vairāk esmu pievērsies kino un to skatos. Palasot Holivudas nosacījumus, ka katrā filmā jābūt melnādainajiem, mazākumtautībām, seksuālajai vai citai minoritātei, gribas saķert galvu... Un tās filmas pārsvarā skatās mājās. Scenārijs sapīts tā, ka pat trijos četros naktī atrauties nevar, kaut no rīta jāstrādā. Tas savā ziņā brīnumaini. Bet arī mums ir potenciāls, un mūsu filmas jau tiek pasaulē novērtētas. Galvenais ir uztaisīt *kruti*, nevis tikai tā, lai *piķi* saņemtu.

Vai tā ir pašapziņa, kas liek to latīņu celt augstāk?

Pašam pie sevis jāpiestrādā. Labi ir izdarīts, ja to arī citi novērtē. Tagad manu pašapziņu ceļ tas, ka ir brīnišķīga sieva pie sāniem, ka man ir talantīgs dēls. Par to dikti priecīgs esmu.

Drīz pēc reformas Skrunda atkal būs Kuldīgas novads. Vai tev tas ko mainīs?

Vispirms es ar laikraksta starpniecību gribu apsveikt Skrundu tikko aizgājušajā 25 gadu jubilejā. Tāds burvīgs teiciens: „Ja tu nāc no Skrundas, tu neesi viens. Tu esi viens no.” (Autors Aldis Zalgaukis – red.) Skrundai jāaug un jāzēl, un tā tas arī būs. Tikai nav vairs tik daudz skrun-denieku kā agrāk. Reforma jau nu neko nemainīs – tā ir politika. Es esmu bijis un būšu skrun-denieks.

Vai neesi gribējis iesaistīties politikā, cīnīties par vai pret kaut ko?

Nekad – politika nav priekš manis. Man arī nav bijusi doma kļūt par režisoru, iestudēt kaut ko. Varbūt jāpaiet laikam. Tāpat jau darba pietiek, un jāatlīcina laiks ģimenei. No tā vēl jārezervē makšķerēšanai, medībām, pastaigām pa mežu. Tās tādas tradīcijas, ar kurām esmu uzaudzis. *Štelles* no mazām dienām, bez kurām joprojām nekādi nevaru iztikt. Skrundas medību klubs *Tālava* – nu, *super* veči! Man ir teikts: „Kam tev vēl tas? Tāpat jau visu laiku esi cilvēkos.” Bet tie ir veči, kuriem no manis neko nevajag, un es arī no viņiem neko neprasu. Par citiem vaļaspriekiem runājot, cenšos gana daudz piestrādāt pie sevis: izskriet no rītiem, izbraukt ar riteni. Jebkurā situācijā jāatlīcina laiks, lai būtu formā un justos labi. Tu jautāji par pašapziņu – ne jau apbalvojumi to ceļ, bet vienkārši tas, ka jūtos labi. Tad arī nav baļu citu priekšā.

Daina Tāfelberga
Publicitātes foto

DARI
PATSI!

Grezna rotu lādīte

1. Vajadzīga kartona kārbīņa, PVA līme (driekst izmantot jebkuru), melna, balta un zelta vai bronzas akrila krāsa, dekupāžas laka, ota un dekoratīvi elementi: pogas, pērļītes, saplīsušas rotas, mežģīņu gabaliņš, ziedīņš u.c.

2. Kartona kārbai pielīmē deko-
rus, visu nokrāso ar melnu,
matētu akrila krāsu. Ļauj labi līmei
sacietēt.

3. Pēc krāsas nožūšanas reljefu ar otu
viegli pārkrāso ar balto akrila krāsu,
pēc tam akcentē ar zelta vai bronzas
akrila krāsu. Ļauj labi nožūt.

4. Kārbīņu nolako ar deku-
pāžas laku, labi nožāvē un
pielīmē mākslīgos ziedīņus.

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

Grāmatas, kas relaksē

„Kad man uznāk lielie lasīšanas
periodi, varu lasīt, lasīt un neko citu
nedarīt. Mana ģimene tad paliek bez
pusdienām un vakariņām, un reizēm
lasīšana ievēlās līdz trijiem naktī,”
saka Kuldīgas Centra vidusskolas
sākumskolas pedagoģe Indra Tīrums.

Laikā, kad kultūras pasākumi nenotiek, Indra velta laiku grāmatām. Intensīvi brīži mijas ar nerasīšanas periodiem. Visbiežāk tiek izvēlēti tādi darbi, kas palīdz atslēgties no saspringtās ikdienas: „Lasu gan kriminālromānus, gan ceļojumu aprakstu romānus, gan vieglo literatūru, arī fantastiku. Kā jau īstenai lasītājai blakus gultai man stāv vesela kaudzīte neiesāktu un mazliet iesāktu grāmatu.” Mīļākās viņa mēdz pārlasīt pat vairākas reizes.

„Ja jautātu, kura grāmata ir mana topa augšgalā, tad tā ir **Pitera Meila Gads Provansā**. Autobiogrāfiskajā romānā par dzīvi Francijā viņš atklāj lasītājiem reģiona gastronomiskos jaukus, dabu. Šī grāmata mani iedvesmojusi par vienu no savien nākotnes ceļojumiem izvēlēties Provansu. Man ļoti patīk tieši tā Francijas daļa. Tāpēc noteikti zinu, ka apskatīšu Provansu, mazās pilsētiņas. Kā epizodiski lasāmo darbu esmu izvēlējusies šī autora **Labu apetīti!** – grāmatu, ko var lasīt ilgi, pa mazam gabaliņam, kad gribas izbaudīt tur aprakstīto zemi, tās kulinārijas tradīcijas.

Otra autore manā topā ir **Kamilla Lekberga**. Mani saista grāmatas, kurās darbojas vieni un tie paši personāži. Par šīs autoras kriminālromāniem varu teikt, ka tie ir laika zagļi. Tas nozīmē: kamēr neizlasīsi, miera nebūs.

Esmu izlasījusi gandrīz visus **Daces Judinas** romānus. Pamazām atklāju arī citu latviešu jaunāko autoru darbus. Lai cik tas nebūtu dīvaini, nemēdzu grāmatas pirkt. Tomēr dažas pieminētās manā īpašumā ir.”

Kuldīdzniece Indra Tīrums pērn izlasījusi 54 grāmatas.

Visbiežāk Indra tās ņem Kuldīgas bibliotēkā. „Man ļoti patīk tās piedāvājums. Šeit ir visas jaunākās grāmatas. Lai pie kārotās tiktu, mēdzu gaidīt rindā pat vairākus mēnešus. Tas ir apliecinājums tam, ka lasītāju pulks Kuldīgā ir liels,” nosaka Indra. Izvēlē visbiežāk palīdzot bibliotekāres Vija Strade un Raima Preisa. „Kā jau īstenas sava darba lietpratējas viņas pārzina arī manu gaumi, zina, ka man nepatīk grāmatas par seniem laikiem un karu. Pateicoties viņām, esmu atklājusi burvību daudzu tādu autoru darbos, ko diez vai pati būtu izvēlējusies. Tā esmu lasījusi Lindas Nemieras, Leldes Kovaļovas grāmatas. Aizvien apbrīnoju Monikas Zīles meistartīgo valodu, bagāto vārdu krājumu.”

Elisa Rudzīte
Indras Tīrumas arhīva foto

PĀRDOMAS

Vecuma skaistums

/LATVIJA PIESAKA KULDĪGU UNESCO PASAULES MANTOJUMA SARAKSTAM/

Ieva Rupenheite,
īpaši Kurzemniekam

Ir tādi cilvēki, kas tikai vecumā sāk izskatīties skaisti: jaunības stūrainie vaibsti iegūst laika patinu, sīks krunciņu tīklojums aizpilda brīnumjaukos apaļvaidža vaigus, un tāds sazuvis ābolītis izrādās daudz saistošāks par jaunības dienu līdzinieku. Un ir tādas pilsētas, kuras jaunas grūti iztēloties, tas pat šķiet nepiedienīgi.

Piemēram, Kuldīga. Ko gan Latvija iesāktu ar spirtu daudzdzīvokļu rajoniem apdāvinātu Kurzemes pilsētiņu, kurā zibētu stikla un betona konstrukcijas? Šķiet, tas būtu sliktākais kovida laika sapnis.

Sarkanie dakstiņi, kā senioru kora izdziedātā vibrato virmojošie logi, bruģa neērtības un laika apstākļu izvagoto koka durvju krāsojums – tā ir tā manta, ko kodes un rūsa maitā, bet kuldīdznieku lepība prot glābt un pasniegt, greznā pasaules mantojuma kontekstā iesaiņotu. Vēl jau, protams, skauģi un skeptiķi var bubināt, ka nekas nav zvanīts – pieteikums, kurā Latvija janvāra nogalē Kuldīgu pieteica UNESCO pasaules mantojuma sarakstam nenožīmē, ka pilsēta jau tajā sarakstā ir iekšā. Kaut kādā ziņā gribētos teikt, ka Kuldīga pasaules mantojuma sarakstam piesaka Latviju.

Un nav vairs tik būtiski, vai Kuldīga šajā sarakstā ir iekšā, jo tur jau ir visi tie pacietīgie un lēnprātīgie kuldīdznieki, kas padmisit gadu garumā neielika savām mājām plastmasas logus, kas neapšūva savu namu fasādes ar mitrumizturīgajām skaidu plāksnēm, neuzkrāmēja ondulīnes jumtus, bet izmantoja pilsētas piedāvātās iespējas ēkas saudzīgi sakopt, kultūrvēsturisko un savu privāto mantojumu iesniedza un turpina iesniegt dažādas naudas apguvei domātos projektos.

Viens no nozīmīgajiem stūrakmeņiem

Darināt rotas un to lādītes ir viens no Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma projektu vadītājas Lāses Juskas vaļaspriekiem. Viņa stāsta, kā diezgan vienkārši to var pagatavot katrs pats.

Lāse Juska rāda rotu lādīti, kas tapusi trīs stundās.

Jolanta Hercenberga
Lāses Juskas arhīva un autores foto

šajā pasaules mantojuma ēkā ir pirms 11 gadiem dibinātais Kuldīgas restaurācijas centrs, kas izveidots pēc novada domes iniciatīvas. Tas pamazām iekarojis iedzīvotāju uzticību, vecpilsētas un vēsturisko māju īpašniekus atbalstot praktiski un izglītojot sarežģītajā mīlestībā uz vecuma skaistumu.

Jaunu mīlēt ir viegli – kam gan nepatīk jauni logi, kas nedrebina vējos un neasaro lielākos rudens lietus, bet cik pretdabiski izskatās jauni logi senas ēkas fasādē! Nomainīt ir stipri vieglāk nekā taisīt visu to ņemšanos ar izpēti, projektiem, stiept savus logus pie meistariem, kasīt vecās krāsu kārtas un knibināt tepes paliekas. Tas prasa laiku.

Viss, kas prasa laiku, ir ekskluzīvi. Bet arī atjaunošana var būt bezgala atšķirīga. Tas veids, kurā skaidri saskatāma robeža starp veco un jauno, tikai palielina lietas vērtību, padara to interesantu. Kā vecmāmiņas rokas. Tieši dzīslīņas, vēnas, naga izliekums, tā mazā rēta pie rādītājpirksta ir tās, kas nodod vecumu. Un skaistumu. Jo citādi jau netiktu pacietīgi restaurēti 132 rūsu logs, netiktu pētīts vecākais logs Kuldīgā – Pasta ielā 5. Un, taču jau mīlot vecuma skaistumu, tieši šoziem restaurācijas centrs piedāvā kuldīdzniekiem doties pastaigā *Aiver lodziņ'!*, lai atkal kopā atvērtu acis uz savas pilsētas vērtībām.

APSKATS

**Katriona
Luīze Rožlapa,**
mākslas zinātniece

Māksla tevi aprūpēs

Patlaban daudzi izcili mākslas darbi atrodas aiz slēgtām durvīm. Mums ne tikai liegta iespēja redzēt nesen atklātās izstādes, bet nepieejamas ir arī mākslas muzeju pastāvīgās ekspozīcijas. Kaut gan epidemioloģiskā situācija valstī liek bažīties, ka mākslai klāt nemaz tik drīz netiksim un ārkārtējā situācija nupat ir pagarināta, vairāki Rīgas mākslas muzeji aktīvi nododas jaunu izstāžu instalācijai.

Romana Sutas un Aļeksandras Beļcovas muzejā no 9. februāra plānota izstāde *Arlekīns un Pjero. Mūžīgie svētki – starpkaru laika gars. „Commedia dell'arte” tēli latviešu modernistu darbos. Latviešu mākslinieku rīkotie karnevāli. Fotografijas un tērpi no Aleksandra Vasiļjeva kolekcijas*. Mākslas muzejā Rīgas birža tiek veidota starptautiska un šķietami grandioza izstāde *Stikla balss. Sadarbība*. Bet ko darīt, kamēr valda neskaidrība, tomēr mākslu baudīt gribas?

Tiem, kuriem kājas pašas no sevis grib skriet mākslas virzienā, noteikti pie sirds ietu Latvijas Laikmetīgās mākslas centra (LLMC) kūrētā publiskās mākslas programmas *Kopā* objektu parāde, kas dažādās pilsētās iemājos līdz 10. martam. Rīgā izvietoti pieci objekti. No tiem vislielāko uzmanību izpelnījušies Kristas un Reiņa Dzudzilo instalācija *Metamorfozes*, kurā izmantotas Operas nama oriģinālās fasādes skulptūru detaļas. Līdztekus par sociāli nozīmīgu uzskatāma arī tēlnieces Ances Vilnītes skulptūra *Neredzami*. Ārpus galvaspilsētas projekts realizēts Cēsīs, Valmierā, Madonā, Daugavpilī un Liepājā, kur īpašu ievēribu iemantojis jūrmalā izvietotais Ērika Boža *Vēja paviljons*. Precīzas objektu atrašanās vietas redzamas LLMC mājaslapā speciālā kartē.

Tiem, kuriem mākslu patīk vērot siltumā, un tiem, kuri Latvijas Nacionālā mākslas muzeja Lielajā zālē vēl nespēja apskatīt brīnišķīgo izstādi *Nepieradinātās dvēseles. Symbolisms Baltijas valstu mākslā*, ir iespēja tur ietvertos mākslas darbus redzēt grāmatā. Apgāds *Neputns* izdevis divu mākslas zinātnieču – Gintas Gerhades-Upenieces un Laimas Slavas – veidotu katalogu. Tā ir plaša, informatīvi bagāta un izcilas mākslas piestrāvota grāmata, kas kalpo kā lieliska iespēja plašāk iepazīt un izprast Baltijas valstu mākslas vēsturi. Protams, grāmata nekad nespēs aizstāt paša mākslas darba baudījumu, tomēr lieliskās reprodukcijas un informācija kalpo kā impulss drīzāk vēlēties apskatīt izstādi.

Vienlaikus klusajiem mājāsdes vakariem var noderēt zinātniskā redaktora, mākslas zinātnieka Eduarda Kļaviņa sastādītā, apjomīgā *Latvijas mākslas vēsture (Neputns; III, IV un V sējums)*, kas aptver laika posmu no 1780. līdz 1940. gadam. Tas ir apjomīgākais, saturiski piesātinātākais un daudzveidīgākais šejienes mākslas apskats, kāds jebkad izdots. Katra grāmata sadalīta pa sfērām, aptverot vizuālo, lietišķo mākslu, grafiku, tēlniecību, arhitektūru. Izdevums ļauj no jauna novērtēt, cik augstvērtīga, dažāda un īpaša ir Latvijas māksla.

Senioru darinājumi vienuviet

Krāsaini un rakstaini cimdi, zeķes un villaines, ar pērlītēm izšūtas gleznas, tāšu turziņas, koka izstrādājumi, pinumi un citas lietas, ko darina ap pussimts pensionāru un invalīdu, iegādājami mājražotāju veikalā *Artava Kuldīgā, Baznīcas ielā*.

Tā saimniece Ināra Vaivade atzīst, ka senioriem rokdarbi ne tikai rada prieku, bet arī ir labs atspazs, lai nopelnītu naudu ikdienas tēriņiem. „Pensijas nav lielas, un ik nedēļu pirms nākamās maciņš bieži vien daudzim ir tukšs. Veikaliņš, kaut neliels, ir būtisks atbalsts. Paldies pircējiem par katru pie mums nopirkto lietiņu!” pricējas I.Vaivade. „Šāds veikals pastāv jau kopš 1963. gada. Ar tādu mērķi tas arī veidots, lai vietējiem būtu iespēja piepelnīt pie pensijas. Nodokļus nemaksājam, bet es arī algu nesaņem, tikai procentu par pārdoto. Agrāk rokdarbnieku bija vairāk, pirmsākumos pat ap 400, pirms pāris gadiem ap 70, bet tagad vairāk nekā 40.”

Mājražotāju veikals *Artava* darbojas Latvijas Pensionāru federācijas paspārnē, un pašvaldība ik gadu to atbalsta, nodrošinot telpas un komunālos pakalpojumus.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Ināra Vaivade veikalā *Artava* darbojas jau 17 gadus. Pašai šogad tiks svinēta 80. jubileja, bet rokas klēpi turēt neesot viņas dabā. Patīkot būt cilvēkos, apkalpot pircējus un brīvā brīdī adīt.

Dziesmu svētku Top 10

Latvijas amatieru korim tika dota nebijusi iespēja – balsot par mīļākajām dziesmām, kuras būtu cienīgas izskanēt 2023. gada Dziesmu svētkos, un rezultāti ir zināmi. Šie svētki būs īpaši, jo tiem apritēs 150 gadu.

Pirmajā vietā ierindojās R.Paula dziesma *Manai dzimtenei*, otrajā – J.Vītola *Gaismas pils*, trešajā – M.Brauna *Saule, Pērcons, Daugava*. Vēl kori vēlas dziedāt dziesmas *Lec, saulīte, Lauztās priedes, Dvēseles dziesma, Mūsu Tēvs debesīs, Pūt, vējiņi, Jāņuvakars* un vīru kora melodiju *Mūžu mūžos būs dziesma*, kā arī citas vairāk vai mazāk zināmas.

Kuldīgas jautkā kora *Ventava* diriģente Maruta Rozīte savu balsi atdevusi par, viņasprāt, visskaistākajām: R.Paula dziesmām *Manai*

dzimtenei, Pacel galvu, Baltā māt, J.Vītola Karaļmeitu, Gaismas pili, P.Barisona Dziesmai šodien liela diena, bet svētkos nevarot neskanēt kāda tautas dziesma, tāpēc M.Rozītes balsojumā iekļauta arī *Bēdu, manu lielu bēdu*.

Par aptaujas iznākumu viņai ir savas domas: „Jaunajiem diriģentiem ir pilnīgi citas vērtības. Dziesmu svētku programma nedrīkst būt eksperiments, kurā jaunie komponisti savas dziesmas izmēģina. Galvenais ir melodiskais skanējums. Vajag, lai dzied arī publika, bet, lai tas notiktu, dziesmai jābūt viegli uztveramai. Visas izvēlētas ir labas, bet vai pašas labākās? Ļoti žēl, ka nav Paula *Sasala jūrīna* un *Pacel galvu, Baltā māt*.”

Arī Kuldīgas kamerkora *Rāte* diriģents Andis Groza nobalsojis

par mīļākajām dziesmām, bet esot žēl, ka kopā ar kori nav izveidojuši savu *Top 10*. „Mans viedoklis savā ziņā rezultātos ir pozicionēts. Redzu tur gan *Gaismas pili*, gan *Manai dzimtenei*. Par dažām dziesmām liels prieks, ka tās šajā sarakstā ir, bet katram koristam ir savs tops.”

Rātes koriste Iveta Grīniņa saka: „Es biju šo balsojumu uztvērusi citādāk. Liela daļa minējusi vispopulārākās, visvairāk skanējušās dziesmas. Es sapratu, ka šī ir iespēja ieteikt ko jaunu vai aizmirstu, vai arī to, kas nav tik populārs. Biju minējusi tādas dziesmas, kas dziedātas pasen, bet tīri labi patikušas: Emīla Dārziņa *Mēness starus stīgo* un Pētera Barisona *Zilos sapņu kalnus*.”

Evelīna Vasiļčika

1. *Manai dzimtenei* (R.Pauls) 1113
2. *Gaismas pils* (J.Vītols) 1062
3. *Saule, Pērcons, Daugava* (M.Brauns) 1012
4. *Lec, saulīte* (R.Tiguls) 799
5. *Lauztās priedes* (E.Dārziņš) 589
6. *Dvēseles dziesma* (Ē.Ešenvalds) 496
7. *Mūsu Tēvs debesīs* (L.Garūta) 465
8. *Pūt, vējiņi* (A.Jurjāns) 464
9. *Jāņuvakars* (E.Melnailis) 462
10. *Mūžu mūžos būs dziesma* (V.Kaminskis) 400

NEPALAID GARĀM!

Citādāks kultūras kalendārs

● Ģimeņu Popiela – Zoom iela

Vēl šodien, 5. februārī, var pagūt pieteikties *Popielai* vietnē *Zoom*. Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs izaicina ģimenes parādīt savu mīļāko, iecienītāko dziesmu. Tiks izvēlēti 15 radošākie pieteikumi. Tiešsaistē pasākums notiks 12. februārī 19.00. Pieteikties: <https://ej.uz/zoomielu>.

● Zaļais dzīvesveids

Kuldīgas bibliotēka un tīkla *Europe Direct* informācijas centrs aicina 8. februārī 14.00 piedalīties pasākumā *Zaļais dzīvesveids* platformā *Zoom*. To vadīs vides žurnāliste, zaļā dzīvesveida popularizētāja Anitra Tooma. Seminārs ir bez maksas, pieteikties e-pastā: edic@ventspils.lv.

● Solfedžo šodien

Ventspils mūzikas vidusskola rīko Ziemeļkurzemes mūzikas skolu metodisko dienu ar levas Rozenbahas lekciju *Solfedžo šodien*, kas tiešsaistē notiks 12. februārī no 13.00 līdz 15.00. Dalība bez maksas. Pieteikties līdz 10. februāra 12.00 <https://forms.gle/DMWvaMbdj7HDWDC6>.

● Jāmeklē Ventspils tornīši

Ventspils muzejs kopā ar tūrisma informācijas centru (TIC) piedāvā meklēt kaimiņpilsētas tornīšus. Pastaigas garums – 3,5 km. Ceļvedis atrodams mājaslapās *Visitventspils.com* un *Muzejs.ventspils.lv*. Tornīši jānofotografē un mīļākais jānosūta e-pastā (tourism@ventspils.lv) ar devīzi *Torņu ceļvedis*. Izloze būs 6., 15. un 22. februārī Ventspils muzeja un TIC mājaslapā.

● Iepazīt Amerikas kultūru

17. februārī no 17.00 līdz 19.00 notiks Bostonā dzīvojošās vijolnieces Aijas Rēķes lekcija tiešsaistē *ASV klasiskās mūzikas kultūra šodien*. Tas ir pasākums ASV vēstniecības mazo grantu programmas projektā *Iepazīsti un apgūsti ASV muzikālās izglītības un kultūras dažādību*.

No 10. marta reizi mēnesī būs meistarklases jaunajiem vijolniekiem: *Kā vingrināties efektīvi, Vingrināšanās stratēģijas, rutīnas un progresu izpēte, Ķermeņa un roku brīvība, vibrato vingrinājumi, Skatuves uztraukuma menedžments, pozīciju maiņa*. Dalība lekcijā un meistarklasē ir bez maksas. Pedagogi varēs saņemt apliecību par profesionālo pilnveidi. Pieteikties: <https://forms.gle/zcD7QSoNUkQgijMx8>.

● Karosta viedierīcē

Liepājas Karostas cietuma komanda laidusi klajā mobilo lietotni, kas piedāvā informāciju par 30 apskates un aktīvās atpūtas objektiem un vairāk nekā 20 pakalpojumu vietām.

● Virtuālā izstāde *Saskarne*

Liepājas Universitātes jauno mediju mākslas studenti atklājuši virtuālu izstādi *Saskarne*. Audiovizuālos darbos piedāvāts aplūkot satikšanās un mijiedarbes punktus, kādi eksistē starp vairākiem objektiem, ķermeņiem vai sistēmām. Izstāde līdz 1. martam – vietnē *Saskarne.mplab.lv*.

● Imanta Kalniņa piecu disku albums

Nacionālā ierakstu kompānija *Skani* Imanta Kalniņa 80. jubilejas gadā piecu disku albumā iekļāvis visas septiņas viņa simfonijas, ieskaņoti arī visi trīs koncerti, to skaitā jau iepriekš izdots *Koncerts čellam* un *Koncerts orķestrim*, kā arī divas simfoniskās miniatūras: *Santakrusa* un leģendārā fināla daļa no mūzikas kinofilmai *Pūt, vējiņi*. Albumu ieskaņojis Liepājas simfoniskais orķestris diriģentu Atvara Lakstīgalas un Māra Sirmā vadībā.

„Ja ir kovids, tad ir”

TĀ VAR NOTIKT

Pēc Ziemassvētkiem pagastā sākās Covid-19 uzliesmojums, kā dēļ uz brīdi bija aizslēgts veikals un aptieka. Janvārī vienu nedēļu tika slēgta arī pagasta pārvalde, jo ar vīrusu inficējās tās vadītāja. Pēc tam kolēģes, saņemot negatīvus testa rezultātus, atgriezušās darbā. Elīna bažījies: „Domāju, kā cilvēki to uztvers, bet visi bija ļoti iecietīgi. Šajos laikos jābūt gatavam, ka tā var notikt.”

Viņai nav ne jausmas, no kā vīrusu dabūjusi: „Mūsu mazajā pagastā viss notika diezgan strauji. Tas bija tikai laika jautājums, līdz tas sasniegs mani.” Sajūtot aizsmakumu, zvanījusi ģimenes ārstam: „Mani bērni bija tikko izveseļojušies no iesnām, taisījos vest atrādīt ārstam, bet, kad pati sajutos savādi, ar ģimenes ārsti nolēmām, ka došos uz analizēm. Tā kā Kabilē slimības uzliesmojums jau bija, likās loģiski, ka tas jādara.”

OPERATĪVI UN LABI

Tajā pašā dienā ģimenes ārste sazinājusies ar E.Gulbja laboratoriju Kuldīgā, un Elīna varējusi nodot analīzes konkrētā laikā. Viņa stāsta, ka pieredze ir ļoti pozitīva, arī Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) darbinieku attieksme bijusi rūpīga: „Visur lasām briesmu stāstus par garām rindām un sliktu pieredzi, bet tagad, kad esmu tam izgājusi cauri, varu teikt, ka viss notika ļoti operatīvi. Kad saņēmām pozitīvu testu, SPKC mani smalki izprašāja, kur esmu bijusi, kuras ir kontaktpersonas. Ik pēc pāris dienām piezvanīja, lai apjau-

Elīna Ose ar meitām Lindu un Baibu abu dzimšanas dienā, kas nosvinēta karantīnā.

Elīnas Oses arhīva foto

tātos, kā es jutos. Redzot statistiku, cik saslimst katru dienu, es apbrīnoju, kā viņi var visus apzvanīt.”

Elīnas ģimene – trīs bērni un vīrs – tika noteikta kā kontaktpersonas, un tas nozīmē, ka arī viņiem bija jātaisa tests. „Nedēļu pēc manas saslimšanas visi testējās. Vecākajai meitai un vienai no dvīnēm tas bija pozitīvs, vīram un otrai dvīnei – negatīvs. Mazā izslimoja pilnībā bez simptomiem, vecākajai pazuda oža un garša līdzīgi kā man.”

Par saslimšanu Elīna uzzinājusi 14. janvārī, taču jau pirms rezultātu saņemšanas simptomi norādījuši uz jauno vīrusu: „Skaidrs, ka ir kovids, jo pazuda gan oža, gan

garša. Rezultāti pat vairs nebija vajadzīgi. Slimības gaita bija ļoti viegla. Ja nebūtu šo simptomu, es pat nenojaustu, ka esmu aplipinājusies. Temperatūras nebija, tikai nogurums, bet tas jau ir jebkurā slimībā.”

PATĪKAMS PĀRSTEIGUMS

Karantīnā pavadītais laiks Elīnas ģimenei liciens interesants: „Jutos pārsteigta par cilvēku atbalstu. Pat tie, ar kuriem ikdienā nav ciešas saskares, rakstīja īsziņas, jautāja, vai nevajag kaut ko palīdzēt, zvanīja, vienkārši apjautājoties, kā jūtos. Tā kā Kabilē saslimušo bija vairāki, vienam ar otru jau kaut

„Es nevienam neko neslēpu. Nav vērts raudāt un žēloties – no tā labāk nekļūst. Uztvēru to mierīgi un pozitīvi, varbūt tādēļ arī izslimoju viegli,” tā par saslimšanu ar Covid-19 saka Kabilē pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose.

kā jāsadzīvo un jāpalīdz. Viena kaimiņiene uznesa pastu un noliķa pie durvīm, otra no veikala un laukiem atveda kādu labumu. Arī ģimene ļoti palīdzēja. Mēs kā jau lauku cilvēki mākam izdzīvot jebkuros apstākļos. Šis parādīja, ka var dzīvot arī citādāk. Nevar teikt, ka sliktāk, jo arī tāda pieredze vajadzīga. Ar visu var sadzīvot, un visam var pielāgoties. Vajag tikai pareizo uztveri.”

MĀCĪTIES UN SVINĒT KARANTĪNĀ

E.Ose ar ģimeni dzīvo četru istabu dzīvoklī, tāpēc divas nedēļas pavadīt mājās neesot bijusi problēma. Elīna studē 4. kursā Liepājas Universitātē, un tieši karantīnas laikā bijusi sesija. Vecākajai meitai Martai mācības notiek attālināti jau kopš oktobra, un daudz laika pavadīts pie datora: „Arī mazajām audzinātāja sūtīja visādus uzdevumus. Brīvajos brīžos noskatījāmies visas iespējamās filmas. Arī skaistus svētkus varam uztaisīt karantīnā, un mazajām – Baibai un Lindai – nosvinējām dzimšanas dienu. Laiks pagāja ļoti ātri – visas dienas piepildītas.”

Nu jau šis laiks beidzies, un Elīna kopā ar bērniem izbauda ziemas priekus: „Jauki, ka bērni to paspēja. Kad bijām karantīnā, viņi sēdēja pie loga un vēroja, kā snieg. Baidījāmies, ka viss nokusīs.”

NEBAIDĪTIES, BET BŪT ATBILDĪGIEM

Elīnai karantīnā vajadzēja atrasties 14 dienas no saslimšanas brīža, nevis no dienas, kad atnā-

ca testa rezultāti: „Pēc šī laika, ja nav simptomu, varēju atgriezties darbā. Savukārt tiem ģimenē, kam tests sākumā bija negatīvs, pēc laika bija jātaisa atkārtots, un arī šoreiz tas bija negatīvs. Tas liek mazliet šaubīties, cik šis vīruss ir lipīgs, jo dzīvojam vienā mājā, kopā esam diendienā.”

„Mēs kā jau lauku cilvēki mākam izdzīvot jebkuros apstākļos.”

Kad slimība Kabilē uzliesmojusi, cilvēki par to vien runājuši: „Bet es nekad neesmu to uztvērusi kā kaut ko šausmīgu. Tā ir slimība, kas jāizslimo. Cilvēki uztraucas, jo tā ir nedaudz citādāka, jāievēro izolēšanās un distance. Domāju, ka vīrusa izpausmes ļoti atkarīgas no katra paša imunitātes, no blakusslimībām. Bet jebkura saslimšana ir individuāla – nevienam nav pilnīgi vienādi simptomi un slimības gaita.”

Elīna aicina situāciju uztvert ar vēsu prātu un būt atbildīgiem: „Nevajag baidīties – ja ir kovids, tad ir. Saslimušajiem jābūt atbildīgiem pret sevi un tuvākajiem, godīgi jāsniedz informācija SPKC un jāievēro pašizolācija. Kopā tiksīm ar to galā.”

Nu jau viņa ar jaunu sparū atgriezies darbā: „Nav simptomu, un jūtos vesela. Cerams, tagad esmu imūna, bet, ja saslimšu atkal, tad pieredze jau ir.”

Mācīties un neapstāties

„Neteikšu, ka man ir viegli, neteikšu arī, ka grūti. Mēs tomēr dzīvojam 21. gadsimtā, un jāiet laikam līdzi,” tā par attālinātajām mācībām saka kabilniece, četru bērnu mamma Antra Maļuhina.

UZ KALNIŅA UN AR MŪZIKU

Kamēr vīrs Aivars strādā Alūksnē, Antra ar bērniem un suni Buci mīt divistabu dzīvoklī un nesūdzas. „Mums nav vajadzīgs lielāks plašums. Jo ciešāk, jo siltāk!” viņa smeļ. Vecākā meita Samanta Saldus tehnikumā mācās par viesmīli, Amanda Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā – par pavāri, dēls Elvijs iet Kabilē pamatskolas 6. klasē, savukārt mazā Elza ir tikai pusotru gadu veca. „Bērni ir laimīgi, ka var būt mājās, tomēr skumji, ka zūd saikne ar skolābiedriem. Nav, kur izlikt enerģiju, jo ierobežojumu dēļ viss ir liegts. Ejām visi uz kalniņa atpūsties.”

Mājās par kovidu neviens nerunā, arī televīziju skatās reti. Antra uzskata, ka ir svarīgi noskaņoties

pozitīvi un dzīvot tālāk. „Negatīvo aizstājam ar mūziku. Ieslēdzam YouTube, kur mums skan gan krievu, gan angļu dziesmas, gan smagais metāls, gan roks un latviešu ziņģes. Uzslēdzam, cik skaļi varam, sasmēlamies enerģiju, un pēc tam mājās atkal ir klusums. Pagaidām kaimiņi neiebilst,” smeļas Antra.

„CIK VARAM, TIK DARĀM!”

Visbiežāk Antrai iznāk mācībās palīdzēt dēlam: „Neteikšu, ka matemātika ir mana stiprā puse. Tas ir pilnīgi citādāk, nekā mācīja man. Kā diena pret nakti. Bet ir prieks arī pašai kaut ko apgūt. Atgriežos 6. klasē un mācos līdz ar dēlu.”

Viņai prieks, ka skolotājas ir ļoti atsaucīgas: ja ir kādas kļūdas, zvana un paskaidro. Arī dēls

sazinās, ja vajag paskaidrojumu. Līdzīgi Elvijam notiek mūzikas skolas nodarbības: „Viņš spēlē trompeti un mācās klavieres. Tas ir nedaudz sarežģītāk, jo tur tomēr gribētos skolotāju blakus, bet arī ar šo tiksīm galā. Cik varam, tik darām! Nopirku sintezatoru, trompeti īrējam no skolas. Ja jāspēlē, lai spēlē! Mums netraucē.”

Arī vecākās meitas pie šādām mācībām jau pieradušas. Samanta saņemusi atzinību par teicamām atzīmēm: „Prieks, ka viņas ir tik patstāvīgas, nebaidās no grūtībām. Vienmēr esmu mācījusi, ka dzīve nevienu nežēlo un var būt arī grūtāk. Cits neko ar karoti mutē nelies, ja pats nedarīsi. Ja nolaidīsi rokas, nekā nebūs. Neesmu paraugmamma, bet atgādinu, ka jāmācās – bez izglītības nevar. Lielai daļai jaunatnes to grūti saprast. Daudzi skolu pamet, jo attālināto mācību dēļ netiek līdzi vielai. Vecākiem jāpalīdz, jāatbalsta un jāiedrošina.”

Antra Maļuhina ar Samantu, Amandu, Elviju un mazo Elzu kopā izbauda laiku, ko sniedz attālinātās mācības.

Eduarda Skabja foto

ADA ARĪ DĒLA STUNDĀS

Antra pašlaik ir dekrētā un brīvo laiku aizpilda, adot zeķītes: „Adu jau no skolas gadiem. Kādu laiku ar to nenodarbojos, bet tagad atsāku. Adu zeķes ģimenei gan ar tehniskiem rakstiem, gan dažādām krāsām. Dzija diemžēl nav nopērkama, tad nu iztiek ar krājumiem, ko

esmu sapirkusi iepriekšējā gadā. Varu to darīt jebkurā laikā. Dažkārt sēžu klāt dēlam, klausos viņa zūma stundas un adu. Darbojas gan rokas, gan prāts. Vecākās meitas gan nav uz rokdarbiem, viņām vairāk patīk zīmēt, dejot, uzdziedāt. Visu darām ar pozitīvu attieksmi. Kam tad tagad ir viegli?”

SARUNA AR JUBILĀRU

„Man patīk svinēt ziemā”

Ralfs Grāveris-Prenclavs katru dzimšanas dienu pavada citādāk, bet vienmēr interesanti. 2018. gadā viņš piedalījies Eirovīzijas atlasē konkursā *Supernova*.

„Šogad nebūs nekāda lielā svinēšana, bet noteikti pavadišu laiku ar tuvākajiem,” saka muzikālais kuldīdznieks Ralfs Grāveris-Prenclavs, kurš 9. februārī svinēs 24. dzimšanas dienu.

Ralfs mācījies Kuldīgas 2. vidusskolā un pabeidzis mūzikas skolu. Viņš ne tikai spēlē saksofonu, bet jau no bērnības darbojies dažādos koros un ansambļos:

„Dziedāju skolas korī, arī kultūras centra jauktajā korī, šobrīd dziedu jauktajā ansambli *Trifeles* un vīru ansambli *Triumfs*, taču ierobežojumu dēļ nodarbības tagad nenotiek.”

Viens no lielākajiem muzikālajiem pārbaudījumiem bijusi dalība Eirovīzijas dziesmu konkursa Latvijas atlasē *Supernova*,

kopā ar dziedātāju Lauri Valteru izpildot dziesmu *Lovers Bliss**. „Tikām pat līdz finālam. Sajūtas bija foršas, un sākumā, protams, stress. Tā bija iespēja pierādīt sevi, parādīt, ka to varu,” atceras Ralfs.

Viņš mācās par meža inženieri Latvijas Lauksaimniecības universitātes 4. kursā Jelgavā un strādā Rīgā: „Izgatavoju un salieku iebūvējamās virtuves iekārtas. Nebiju to nekur mācījies, taču apguvu, pamazām darot.”

Jubilārs atzīst, ka dzimšanas dienas tradīciju viņam nav, taču katru gadu īpašā diena tiek nosvinēta godam. Visvairāk atmiņā palicis draudzenes Agneses pārsteigums: „Neko nenojautu – domāju, ka vienkārši dosimies izbraukumā, bet viņa mani aizveda uz noīrētu pirti, kur jau gaidīja visi mani draugi. Biju ļoti pārsteigts.” 18. dzimšanas diena bijusi kā tematiskā ballīte, kad visi ģērbusies sarkanā, lai apvienotu ar tuvās Valentīna dienas noskaņām.

Ralfs smeļ, ka šajā laikā ik gadu ir daudz svinību, jo daudziem ģimenes locekļiem un draugiem dzimšanas diena ir ap to pašu laiku: „Tētim 14. februārī, kas ir arī

Valentīna diena. Kādiem desmit man zināmiem cilvēkiem svētki ir janvāra beigās vai februārī. Man patīk svinēt ziemā, tikai parasti varētu būt vairāk sniega, jo pēdējos gados bieži ir slapjdraņķis.”

Vislabāko dāvanu jubilārs saņēmis bērnībā: vecāki uzdāvinājuši ar pulti vadāmu automodeli, kāds tolaik bijis reti kuram. Prieki gan beigušies visai ātri: „Toreiz vēl ziemas bija kārtīgas – daudz sniega. Gribēju ar jauno rotaļlietu izbraukt, bet jau pirmajā vakarā nobeidzu sniega kupenā. Cerēju uz plīts izžāvēt, bet tas nepalīdzēja.”

Bez mūzikas Ralfam patīk arī medības. Pirmo reizi 16 gadu vecumā devies līdz vectēvam Gunāram – viņš iemācījis, kā apieties ar ieročiem, tēmēt. „Šautuvē mācījies šaut. Opis mantojumā atstāja savus medību ieročus un citas lietas, tāpēc uz mežu dodos joprojām, un man patīk arī makšķerēt.”

* *Lovers Bliss* – (no angļu val.) *Mīļtāju svētlaime*

Elisa Rudzīte
Ralfa Grāvera-Prenclava
arhīva foto

MANAS ATZIŅAS

„Visu dzīvi jātūrpina mācīties”

LINDA PŪPOLA, ģimenes ārste

■ **Latvijā mani visvairāk iepriecina** daba un kultūra.

■ **Latvijā mani visvairāk apbēdina** tas, ka daudz ģimeņu ekonomisku apstākļu dēļ ir spiestas valsti pamest.

■ **Kuldīga mani iepriecina** ar sakārtotu vidi, ar cilvēkiem, daudzveidīgiem kultūras pasākumiem un svētkiem.

■ **Kuldīgā mani apbēdina** tas,

ka mūsu, kuldīdznieku, kļūst arvien mazāk, piedzimst mazāk bērniņu.

■ **Mana lielākā vēlēšanās** ir tāda, kaut mani mīļie būtu veseli, lai ātrāk beigtos Covid-19 pandēmija, lai bērni atkal varētu apmeklēt skolu, studentiem būtu pilnvērtīgas mācības un cilvēkiem – darbs.

■ **Būtu labi, ja manā nozarē** nebūtu tik daudz reformu. Būtu skaidrāks nākotnes redzējums.

■ **Man darbā vissvarīgākais** ir gandarījums par lieliem un maziem izārstētiem slimniekiem. Būtu vēlams neapstāties profesionālajā attīstībā.

■ **Ja būtu jāmaina nodarbošanās**, es, iespējams, varētu būt veterinārārste vai bioloģe.

■ **Mans dzīves moto:** nedarīt otram to, ko nevēlos saņemt pati.

■ **Vērtīgākā mācība** ir tā, ka visu laiku jātūrpina mācīties,

jāpilnveido sevi, jāprot lielās lietas atšķirt no sīkumiem.

■ **Es dzīvē nekad nelēktu** ar gumiju.

■ **Smieklīgākais, kas ar mani atgadījies.** Daļai šo jautro notikumu nav noilguma. Viens no pēdējiem palicis atmiņā pēc 2019. gada ceļojuma pa Vjetnamu. Kafejnīcā apmeklējot tualeti, pie spoguļa ieraudzījām piesietu lielu ķemmi, kas acīmredzot domāta koplietošanai. Bijām pārsteigti par šādām higiēnas normām. Tādas ķemmes redzējām vairākās tualetēs. Tomēr mati vjetnamiešiem ir ļoti veselīgi.

■ **No saviem vecākiem** esmu mantojusi darba mīlestību, neatlaidību un spēju iesāktu padarīt līdz galam.

■ **Mani visvairāk iedvesmo** ģimene, vecāki, ceļojumi un jūra.

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 27. janvāra līdz 3. februārim piedzimuši desmit puikas un piecas meitenes. Vienai meitenītei vecāki vārdu vēl domā, diviem zēniem dots vārds Gustavs, pārējiem bērniem – šādi vārdi: Marts Pauls, Patriks, Milo, Adrians, Ģirts, Alberts, Krišjānis, Rihards, Paula, Līga, Sāra un Dariana.

VIRTUVĒ

Uzturs bez piena

Katrīna
Spulieniece-
Aišpure,
uztura
speciāliste

Ir tādi cilvēki, kuri dažādu iemeslu dēļ nelieto piena produktus. Tā var būt pārliecība vai veselības problēmas, piemēram, laktozes nepanesība. Tad jādomā, kā tos aizstāt un uzņemt visas organismam nepieciešamās vielas.

Jāsaprot arī, kā šos produktus aizstāt dažādos ēdienos, lai tie nemainītu konsistenci, piemēram, cepot sacepumu vai kūksus. Cepot pankūkas, vafeles vai citus gardus

mus, labi derēs banānu vai ķirbja biezenis. Šādi var aizstāt ne tikai pienu, bet arī olas.

Veikalos ir piena produktu aizstājēji no augiem – sojas, rīsu un dažādu riekstu t.s. piens, krējums, jogurts, siers vai margarīns. Tomēr tie tikai aizvieto pēc garšas, izskata un funkcijas, bet ne vienmēr satur pienā esošo kalciju, vitamīnus un olbaltumvielas.

Pirkt speciālu augu pienu nav lēti, tādēļ to var taisīt mājās no pašu izvēlētiem riekstiem vai sēklām. Tāpat var pagatavot krējuma aizstājēju vai svaigo sieru. Lai uzņemtu pietiekami kalciju, vēlamus daudzveidīgs uzturs ar augļiem, dārzeņiem, pākšaugiem, riekstiem un sēklām, kā arī vajadzības gadījumā uztura bagātinātāji.

INDIJAS RIEKSTU PIENS /4 glāzes/

Vajadzēs: 150 g Indijas riekstu, 400 ml ūdens (pienam), 500 ml ūdens (mērcēšanai).

Kā pagatavot. Riekstus blōdā aplej ar ūdeni. Mērcē apmēram četras stundas, var atstāt arī uz nakti. Kad tie izmērcēti, lieko ūdeni nolej. Riekstus ber blenderī, pielej 400 ml ūdens, visu sakul. Ja vēlas, pienu izkāš un ielej stikla pudelē, glabā ledusskapī. Var pielikt nedaudz medus.

SAULESPUKU SĒKLU KRĒJUMS

Vajadzēs: 75 g nolobītu saulespuķu sēklu, 2 ķiploka daiviņas, ūdeni (tik daudz, lai nosegtu sēklas), 3/4 citrona sulas, saujā zaļumu dekoram, sāli un citas garšvielas.

Kā pagatavot. Sēklas aplej ar verdošu ūdeni un patur, līdz atdziest. Liek visu blenderī un kopā ar garšvielām maļ līdz viendabīgai masai. Ķiploki un garšaugi – pēc sirds patikas. Krējuma aizstājēju izmanto kā piedevu ēdienam.

SKOLĒNA LOĢIKA

Kāpēc kā normāls?

Pulkstenis ir 10.30. Pirmklasnieks, kam atsūtīti uzdevumi, vēl gul. Modinu. Saku: „Paēd brokastis un tad ķeries klāt darbiem kā normāls cilvēks!” Pēc brīža pirmklasnieks: „Vispār es nekad neesmu gribējis būt normāls cilvēks. Es gribu būt īpatns cilvēks, kurš uzdevumus nepilda uzreiz.”

Kas tā par grāmatu!

Mans trešklasnieks šodien uz jautājumu „Vai grāmatu pabeidzi lasīt?” atbild: „Es grāmatā atradu piecas kļūdas. Viss – es tālāk nelasīšu. Tas nav normāli!” Savas domas un kļūdu izrakstu viņš, protams, aizsūtīja skolotājam.

Sajūsmā

Pateicu ceturtklasniecei, ka pēc nedēļas atsākas skola. Noskaidrojusi, ka attālināti, sajūsmā iespīdās: „Labi, ka nav pa īstam!”

/No tvitera/

PĀRDOD

Pārbaudīti **AUTO** no Vācijas, pirkti sertificētā izsolē. Katram auto īpaša atlaide. SIA *SilJa* – Kuldīgā, Ventspils ielā 107. Tālr. 25718182.

KARTUPEĻUS: pārtikas; brāķētos. Piegādā. Tālr. 29831003.

KVIEŠUS. Tālr. 29560864.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kuri-nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena: 130 eiro. Tālr. 26651831.

Pārdod kokskaidu **BRIKETES**, 120 EUR/t + piegāde. Tālr. 28196838.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā, tikai 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Apses **MALKU** klucīšos vai skaldītu. Tālr. 26539164.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

PĒRK

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena: no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

MOTOCIKLU IŽ 49 ar dokumentiem. Tālr. 22470736.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Pērk **SENAS LIETAS:** mucas, lielus grozus, traukus, vīna pudeles, darba instrumentus un citus senus priekšmetus muzeja izveidei. Samaksa uz vietas. Tālr. 29247670.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko B (10.02.), BE, C (09.02.) un CE kategorijas kursus Kuldīgā. Tālr. 23071223, 26120089.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Lasi mūs arī internetā:
www.kurzemnieks.lv!

Apstiprināts jauns bīstamo objektu saraksts

Katru gadu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests līdz 20. janvārim pilnveido bīstamo objektu sarakstu, kurā ietilpst gan degvielas uzpildes stacijas, gan munīcijas un minerālmēslu noliktavas un citi objekti. Mūsu pusē tādi ir seši.

Par paaugstinātas bīstamības C kategorijas objektiem Kuldīgas novadā atzītas uzņēmumu *Rietumu nafta*, *JK*, *Circle K Latvia*, *Viada Baltija* un *Neste Latvia* degvielas uzpildes stacijas. Skrundas novadā par tādu uzskatāms SIA *Linās Agro* mēslošanas līdzekļu vairumtirdzniecības punkts, jo tajā atrodas amonija nitrātu saturošs mēslojums. A un B kategorijas objektu mūsu pusē nav.

Par A kategorijas paaugstinātas bīstamības objektiem var noteikt tos, kuros ražo, lieto, apsaimnieko vai uzglabā bīstamās vielas un kam saskaņā ar prasībām par rūpniecisko avāriju riska novēr-

tēšanu un samazināšanu jāizstrādā drošības pārskats. Tie ir arī valsts nozīmes jonizējošā starojuma objekti, tādi, kuros rit darbs ar 4. riska grupas bioloģiskajiem aģentiem. Vēl arī A drošuma klases hidroelektrostaciju hidrotehniskās būves un publiskās lietošanas dzelzceļa objekti.

B kategorijā ietilpst tādi, kuros ražo, lieto, apsaimnieko vai uzglabā bīstamās vielas un kam par rūpniecisko avāriju riska novērtēšanu un samazināšanu jāizstrādā šādu avāriju novēršanas programmas. Vēl tie ir objekti, kuros notiek darbs ar 3. riska grupas bioloģiskajiem aģentiem, tai skaitā laboratorijas, kurās var

tikt izmeklēti paraugi 3. riska grupas bioloģisko aģentu noteikšanai.

Savukārt C kategorijas objekti ir tādi, kuros bīstamo vielu maksimālais daudzums ir vienāds ar likuma tabulā norādīto kvalificējošo daudzumu vai lielāks par to, un vietas, kurās tiek uzglabātas bīstamās kravas un to daudzums nepārsniedz normas. Tie ir arī objekti elektroenerģijas ražošanai, kuru jauda pārsniedz 100 MW, un objekti, kuros notiek darbība ar dabasgāzi (izņemot patērēšanu) un spiediens cauruļvados pārsniedz 1,6 MPa.

Alberts Dinters

LĪDZJŪTĪBAS

*Nepūšat, auksti vēji,
Lai gul mana māmuliņa;
Mana mīļa māmuliņa
Saldu miegu aizmigusi.*

/T.dz./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Atim, mammu mūžībā pavadot.

Bijušie Vārmes pamatskolas klasesbiedri un audzinātāja

*Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds.
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.*

/M.Jansone./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andrim Laganovskim, māmiņu mūžībā pavadot.

Radioloģijas nodaļa

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Ķimenim, omīti mūžībā pavadot.

Vārmes pamatskolas 7. klase, skolotāja, vecāki

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

/M.Zviedre./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no VALDAS ĶIMENES atvadoties.

Maiga, Dzidra, Ruta, Maruta

*Mums palikuši tavi vārdi,
Mums palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.*

/M.Jansone./

Dzīļi skumstam, atvadoties no DAINAS BRŪVELES, un izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainas meitai un mātai.

Kuldīgas Centra vidusskolas
1981. gada 11.a klase un klases
audzinātāja

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu.
Ar jums, starp jums,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.*

/I.Rudene./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību DAINAS BRŪVELES tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Rīgas 4. medicīnas skolas
1983. gada 2.4 grupas absolventes

*Es sev paņēmu
Līdz vien saujiņu balta vēja,
Ap saknēm to viņu.
Tur dziļi jau vēja nav...
Un atstāšu elpu
Uz palodzes, tur, tai grāmatā, rau...
Es akmenī, puķē un papīra lapā būšu.
Es paņēmu līdzī vien
Saujiņu balta vēja.
Bet tieši šis saujs jums pietrūks.*

/A.Rancāne./

Izdzīstot svecēm, pēc Sveču dienas izdzīsa arī DAINAS BRŪVELES dzīves gājums. Dalām bēdu smagumu ar Mariju un Dzintu, un visiem tuviniekiem šajā grūtajā brīdī.

Losmaņi, Raitumi, Sproģi, Mairīta,
Breslava, Vita Š., Smaida, Inta R.

*Būs atkal pavasar's. Plauks ķirši,
Un zālē nūdzēs pienenes,
Bet puķu vaļsirdīgās sejās
Vairs šoreiz neskatišos es.*

/Ā.Elksne./

Skumstam par Latvijas Ārstniecības un aprūpes darbinieku arodbiedrības priekšsēdētājas DAINAS BRŪVELES pēkšņo aiziešanu mūžībā un izsakām līdzjūtību meitai, mātai un pārējiem tuviniekiem.

Arodbiedrību kolēģi Valņu ielā

Mājas iedzīvotāji izsaka dziļu līdzjūtību Guntim Pavilaitim, māti zaudējot.

*Klusums,
Tevis vairs nav, tikai atmiņas.*

/A.Gļauda./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Brēdīķu ģimenei.

SIA MM mežsaimniecība kolektīvs

*Cilvēka mūžs nav starpbrīdis īss,
Cilvēka mūžs ir cilvēks.*

/I.Gālinš./

Visdziļākā līdzjūtība Arnim, vecākus zaudējot.

LVC Kuldīgas kolēģi

*Ļaut skaņai izskanēt,
Ļaut sāpei izsāpēt,
Ļaut upei aiztecēt,
Ļaut...*

/I.Auziņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Šēniņam, tēvu mūžībā pavadot.

Z/s Mežmalieši kolektīvs

Vissirsnīgākā līdzjūtība Zigrīdai, IMANTU mūžībā pavadot.

Dzintara Roga

GODĀTIE KLIENTI!

Kurzemnieka reklāmas nodaļa katru darbdienu klātienē strādā no 9.00 līdz 12.00.

Pārējā laikā sludinājumus un reklāmu var ievietot attālināti:

- izmantojot portālu **307.lv**, nospiežot ikonu *Kurzemnieks*,
- sūtot e-pastā: **sludinajumi@kurzemnieks.lv**.

Tālr. informācijai 25466688.

VĀRDADIENAS

No 6. līdz 13. februārim

6. Dace (10 110), Dārta (1711), Dora (79)
7. Nelda (216), Rihards (4979), Ričards (3657), Rišards (53)
8. Aldona (416), Česlavs (480)
9. Simona (1216), Apolonija (103)
10. Paulīne (66), Paula (3339), Jasmīna (416)
11. Laima (2288), Laimdota (526)
12. Karlīna (933), Līna (645)
13. Malda (329), Melita (351)

Populārākie: Dace un Rihards.

Kā ventspilniecei

Agate Roķe, individuālā darba veicēja:

– Pirms manas nākšanas pasaulē vecāki vārdu neesot izdomājuši. Kad Ventspilī slimnīcā piedzimu, ar mamma vienā palātā bijušas vēl divas sievietes, kurām arī piedzimusi meitiņa. Viena savai izdomājusi dot vārdu Agate. Mammai tas uzreiz iepatīcies. Tā kā šī sieviete bijusi ventspilniece, bet mamma – kuldīdzniece, viņa nolēmusi, ka arī man var tādu dot: vienā pilsētā ar to Agati nedzīvosim. Man patīk, ka vārds ir diezgan rets. Kad mācījos skolā un augstskolā, nevienu citu Agati nepazinu. Bet bērnudārza grupiņā bijām divas un tagad abas esam draudzenes. Jau pierasts, ka draugu bariņā esam vārdamāsas. Draugi mūs abas uzrunā par Adžu. Šī iesauka man ir kopš bērnības, un arī tā man patīk.

JOKI

Treneris mierina bokseri:

– Tas nekas, ka zaudēji. Trešajā raundā tu gan ļoti pārbiedēji pretiniek!

– Tiešām?

– Jā, viņam šķita, ka tu jau esi miris.

.....

– Kāpēc daudziem vīriešiem patīk blondīnes?

– Viņi cer, ka tieši blondīnes viņus labāk sapratīs.

.....

– Sveika! Kā klājas?

– Ko lai saka... Katru dienu jārunā ar advokātu.

– Kaut kas nopietns atgadījies?

– Nē, es nesen ar advokātu apprecējos.

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem **līdz 34%** Akcija līdz 28.02.2021.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

REHAU **Brünnmann**

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel./ fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

PĀRBAUDI VĒNAS KULDĪGĀ

12. FEBRUĀRĪ KULDĪGAS SLIMNĪCĀ, AIZPUTES IELĀ 22 KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS FLEBOLOGS:

VESELĪBAS CENTRS 4

Dr. INTS ŪDRIS
"Veselības centrs 4" filiāles
"Baltijas Vēnu klīnika" asinsvadu ķirurģs,
flebologs. Klīnikas vadošais speciālists.
RAKUS asinsvadu ķirurģs.

www.vc4.lv

CENAS:
Flebologa konsultācija + kāju vēnu DUPLEX sonogrāfija - 40 EUR

Pieraksts pa tālr.: **27 866 655** darba dienās 9:00-17:00

Lāzermedicīnas klīnika

Kuldīgas Veselības centrā,
Ventspils ielā 12, **VĒNU DIENA**.
Trešdien, **10. februārī**, no 9.00 līdz 18.00, veicot pacientiem sonogrāfisku kāju vēnu izmeklējumu, konsultējot un iesakot ārstēšanas plānu, pieņems Dr. Mauriņa vēnu klīnikas **ĶIRURGS, FLEBOLOGS DR. MED. ANDREJS VANAGS**.

Pieņemam pacientus ar ERGO, IF, BTA un Baltas apdrošināšanas polisēm. Iepriekšēja pieteikšanās uz ārsta maksas konsultāciju pa tālr. **67374747**.

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava PĒRK egles un priedes zāģbaļķus.

Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

Mūsdienīga dzīvesvieta: Kustības "Par!" Kuldīgas novada nodaļa ielūdz uz sarunu ar viesiem!

- Laba, taisnīga pārvaldība
- Pašvaldība kā pašu valdījums
- Izglītība kā apzināta izvēle

Sestdien, 6. februārī, 19:00-20:50
ZOOM vietnē: ej.uz/kuldiga_zoom
Tiešraidē: facebook.com/kustibapar

Raksti: mes@kustibapar.lv
Zvani: +371 28 60 86 87
Uzzini plašāk: kustibapar.lv
Par reklāmu maksā Kustība „Par!”

Krauzers Konsultācija jūsu mežā.

- ▲ Pieredzējušu speciālistu konsultācija par meža apsaimniekošanu.
- ▲ Izstrādāsim jūsu meža apsaimniekošanas plānu.
- ▲ Veiksim meža atjaunošanas un kopšanas darbus.

Zvaniet mums 29147496.

Esi musdienīgs!

www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā Kurzemnieks iesniedz ērti no sava datora

307lv

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!** Tālrunis **25466688**.

LAIKA PROGNOZE

Vēl snigs un būs aukstums

Gan šībrīža novērojumi, gan prognozes vedina domāt, ka daba nolīdzina 2019. un pagājušā gada ziemas parādu.

Tiesa, snidzis ir daudz, bet sniega segas biezums vēl nav ne tuvu rekordiem. Šajā gadsimtā Latvijā augstākie mērījumi – virs 70 cm – bijuši 2009. gada 17. decembrī Kolkā (74 cm) un 2010. gada 5. martā Siguldā (79 cm). Savukārt 2013. gada 8. aprīlī Alūksnē sasnīga 70 cm, un tā bija togad biežākā sniega kārtā, turklāt sasnīgusi neieras-

ti vēlu, kad jau ne tikai snieg-pulkstenītes saziedējušas, bet arī citas pavasara puķes asņus dzinušas.

Ilgtermiņa prognozes tikai pieļauj sniegu un aukstumu, pavasarim tuvojoties. Bet tuvākajās dienās gan aukstuma vilnis turpināsies, turklāt Kurzemē snigs vairāk nekā iepriekš sniegotajā austrumu daļā, kur turpmāk vairāk uzspīdēs saule. Snigs bieži, tomēr ne daudz, jo Baltijas jūrā ūdens ir lēnām atdzisis un mitrums mākoņos samazinājies,

turklāt aukstais gaiss no Krievijas ziemeļrietumiem ir sauss.

Līdz ar arktisko gaisa masu ieplūšanu termometra stabiņš turpinās slīdēt uz leju, brīvdienās Kurzemē dienā līdz –8, naktī pat –15. Lielāks sals būs austrumos, bet pie jūras gan Rīgas līcī, gan Kurzemes piekrastē tikai ap –5 grādiem. Vējš mēreni pūtīs no ziemeļu puses, un nākamās nedēļas laikā to nomainīs austrēns. Temperatūra arī dienā pie mums līdz –12.

Daina Tāfelberga

Kuldīgā divas slēpju nomas

Pašlaik Kuldīgā slēpju noma darbojas Antona Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) un sporta skolas pagalmā (Kalna ielā 6).

Kalnas ielā tās bez maksas var saņemt seniori un daudz bērnu ģimenes (ģimenes kartes 3+ īpašnieces).

Nomas punkti atvērti no otrdienas līdz svētdienai: stadionā 10.00–20.00 (tālr. 26337353), Kalna ielā 9.00–20.00 (tālr. 27311903). Slēpes var rezervēt tikai konkrētajā dienā.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka Kuldīgā trases slēpošanai ir A.Grundmaņa stadionā (400 m aplis), aiz uzņēmuma Silja Siltumtīcu ielas galā (ap 2,1 km), starp Kalna kapiem un Zaļajām dzirnavām (ap 700 m), kā arī Mežvaldē, pļavā pie Vilkaču ceļa (ap 1,1 km). Slēpošanai piemēroti celiņi ir gan Maņģenes mežos, gan Padures pusē.

Inta Jansone